

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

III Legislatura

Any 1995

Número 147

**Presidència
del Molt Honorable Sr. Cristòfol Soler i Cladera.**

Sessió celebrada dia 8 de març del 1995.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

1.- PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 688/95, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Pilar Ferrer i Bascuñana, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a ajudes al sector del llibre. 6102
- 2) RGE núm. 695/95, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Joaquim Ribas i de Reyna, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a modernització del comerç. 6103
- 3) RGE núm. 722/95, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Antoni Pons i Villalonga, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a Junta arbitral de transports de Balears. 6103

- 4) RGE núm. 405/95, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Miquel Guasch i Ribas, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a recursos econòmics per a l'adquisició d'habitatges. 6103
- 5) RGE núm. 409/95, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Crisòfol Huguet i Sintes, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a ordenació del litoral a les Illes Balears (actuacions previstes). 6104
- 6) RGE núm. 923/95, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Antoni Gómez i Arbona, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a criteris pels quals es concedeixen les ajudes del programa de beques a la infermeria per a la realització de cursos específics i activitats d'investigació. 6104
- 7) RGE núm. 1015/95, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Serra, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a valoració de la cimera europea de ministres a Palma. (Ajornada). 6105
- 8) RGE núm. 833/95, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Joana Maria Barceló i Marí, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a quantitat que aporta del Govern de la CAIB per a la construcció de la piscina municipal de Ciutadella. 6106
- 9) RGE núm. 994/95, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Cosme Vidal i Juan, del Grup Parlamentari MIXT, relativa a destinació de l'immoble subvencionat pel Govern al Consell pitüü. 6106
- 10) RGE núm. 418/95, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Maria Salom i Coll, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a pagament de factures als proveïdors. 6107

II.- INTERPEL·LACIONS:

- 1) RGE núm. 788/95, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a directrius del Pla hidrològic. 6107

III.- PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) RGE núm. 752/95, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a litoral i ports esportius. 6115
- 2) RGE núm. 753/95, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a Pla quadriennal d'habitatge. 6121
- 3) RGE núm. 850/95, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a incorporació del reciclatge al Pla director de residus sòlids urbans de Mallorca. 6125
- 4) RGE núm. 872/95, presentada pel Grup Parlamentari PP-UM, relativa a declaració dels molins de vent fariners com a béns d'interès culturals. (Retirada). 6134

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, bones tardes a tots. Els prec que s'asseguin en els seus escons, per favor. Prec als diputats que s'asseguin en els seus escons, per favor. Comença la sessió.

1.1) Pregunta RGE núm. 688/95, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Pilar Ferrer i Bascuñana, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a ajudes al sector del llibre.

EL SR. PRESIDENT:

El primer punt de l'ordre del dia correspon a preguntes. Començarem per la 688, de la Sra. Pilar Ferrer i Bascuñana, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a ajudes al sector del llibre. Té la paraula la Sra. Ferrer.

LA SRA. FERRER I BASCUÑANA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Conseller de Cultura Educació i Esports, volíem saber quines ajudes ha aconseguit la Conselleria de Cultura, Educació i Esports per al sector del llibre durant l'any 1994. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ferrer. Té la paraula el conseller Sr. Rotger.

EL SR. CONSELLER DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Bartomeu Rotger i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sra. Ferrer, entre institucions, editorials i autors, les ajudes en el 94 han estat de 49.826.500 pessetes.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.2) Pregunta RGE núm. 695/95, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Joaquim Ribas i de Reyna, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a modernització del comerç.

EL SR. PRESIDENT:

La segona pregunta és la 695, del Sr. Ribas de Reyna, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a modernització del comerç. Té la paraula el Sr. Ribas de Reyna.

EL SR. RIBAS DE REYNA:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados. Yo quisiera preguntar cuáles han sido las ayudas económicas concedidas por la Conselleria de Comercio e Industria a los ayuntamientos de las Islas para la reforma o modernización de los mercados municipales, calles o zonas de mercado carácter comercial. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ribas de Reyna. Té la paraula la Sra. Estaràs.

LA SRA. VICE-PRESIDENTA DEL GOVERN (Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Des de setembre de 1992, data d'inici de l'aplicació del Pla de suport a la modernització del turisme, la Conselleria de Comerç i Indústria ha aprovat les següents ajudes a ajuntaments de les Illes per a reforma i modernització de mercats o carrers de marcat caràcter comercial: Ajuntament de Manacor, la segona fase de reforma del mercat municipal; Ajuntament d'Escorca, l'adequació de la zona del mercat artesanal; Ajuntament de Mercadal, l'equipament del mercat municipal; Ajuntament de Sineu, zona de vianants del carrer comercial; Ajuntament d'Alcúdia, reforma d'un carrer comercial; Ajuntament de Ciutadella, reforma també de carrer comercial; Ajuntament d'Eivissa, reforma del mercat municipal; Ajuntament de Palma, reforma de carrers comercials; Ajuntament d'Alaior, reforma de carrer comercial, i Ajuntament de Maó, reforma de carrer comercial. Tot això ha pujat a 199.475.113 pessetes. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Estaràs. Vol tornar a fer ús de la paraula el Sr. Ribas de Reyna? No.

I.3) Pregunta RGE núm. 722/95, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Antoni Pons i Villalonga, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a Junta arbitral de transports de Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la tercera pregunta, que és la 722, del Sr. Antoni Pons i Villalonga, del Grup PP-UM, relativa a la Junta arbitral del transport de Balears. Té la paraula el Sr. Pons i Villalonga.

EL SR. PONS I VILLALONGA:

Gràcies, Sr. President. De tots és coneguda la importància que té el transport a la nostra comunitat autònoma. Per tant, fem la següent pregunta al Govern: Des de quan i amb quin balanç d'actuacions desenvolupa les seves funcions la Junta arbitral de transports de Balears. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Té la paraula el conseller Sr. Reus.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Bartomeu Reus i Beltran):

Sr. President. Sr. Diputat. La Junta arbitral està treballant de forma decidida a partir de l'any 91. En un resum d'actuacions, es desglossa en quinze laudes el 91, 14 laudes el 92, 17 el 93, 34 el 94 i l'any 95 de moment tenim 11 laudes. Pens que la feina que es fa és molt efectiva i ajuda en certa manera que un sector molt conflictiu pugui tenir a més del que pugui ser una tramitació de conflicte judicial una seguretat en la gestió i una rapidesa en la resposta, a la vista que el laude és un tràmit molt més ràpid. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Reus. Vol tornar a fer ús de la paraula, Sr. Pons? No.

I.4) Pregunta RGE núm. 405/95, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Miquel Guasch i Ribas, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a recursos econòmics per a l'adquisició d'habitatges.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la quarta pregunta, que és la 405, del diputat Sr. Miquel Guasch i Ribas, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a recursos econòmics per a l'adquisició d'habitatges. Té la paraula el Sr. Guasch.

EL SR. GUASCH I RIBAS:

Gràcies, Sr. President. Volíem saber quins fons s'han destinats per part del Govern de la Comunitat Autònoma a ajudes per a adquisició d'habitatges.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Guasch. Té la paraula el conseller Sr. Reus.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Bartomeu Reus i Beltran):

Sr. President, Sr. Diputat. En conjunt, el Govern balear, a dins el pla quadriennal, hi aplicarà una suma xifra en 957 milions de pessetes, dels quals n'hi ha 324 del programa de rehabilitació balear propi. 957 milions de pessetes.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol tornar a fer ús de la paraula el diputat?

I.5) Pregunta RGE núm. 409/95, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Cristòfol Huguet i Sintès, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a ordenació del litoral a les Illes Balears (actuacions previstes).

EL SR. PRESIDENT:

La cinquena pregunta és la 409, del diputat Cristòfol Huguet i Sintès, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a ordenació del litoral a les Illes Balears. Té la paraula el diputat Sr. Huguet i Sintès.

EL SR. HUGUET I SINTÈS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, la setmana passada li demanava per les actuacions ja fetes en matèria d'ordenació del litoral, malgrat aquella observació i manifestació pública de la interposició d'un recurs fet pel Govern central, no puc retirar ja aquesta pregunta en relació amb aquest matèria, quines són les actuacions que té o tenia previstes fer el Govern d'aquesta comunitat en matèria d'ordenació del litoral?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Té la paraula el conseller Sr. Reus.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Bartomeu Reus i Beltran):

Sr. President, Sr. Diputat. El Govern balear ha hagut d'estudiar fórmules d'acutació, en considerar que hi ha una suspensió cautelar de la normativa pròpia nostra, però en aquest moment hem tengut un poc l'èxit de saber despertar normativa anterior no derogada, en aquest sentit el pla d'actuació està en tramitar un pla d'instal·lacions de serveis

temporals, tramitar el pla d'instal·lacions nàutiques menors embarcadors i casetes i de varadors, tramitar en el seu cas el pla d'ordenació de zones turístiques definides. Per altra banda, també estam en la pauta de compromís amb l'Estat per escometre conjuntament pla d'inversió, i en aquest sentit el Govern balear assumeix els projectes tècnics d'obres com per exemples acondicionar i regenerar Sant Elm, la gola del port de Pollença, Cala Estància, a Palma, un projecte respecte de abalisament de litoral i una inversió important per acondicionar la platja de s'Arenal. Són actuacions que vénen concertades i creguim que és mal de fer avui en dia, amb els conflictes competencials que hi ha i també amb un poquet de desordre que hi tenim, perquè li he d'explicar que quant a abalisament hi ha un autèntic desgavell, hi ha competències compartides de marina, costes, ports. És mal de fer avui en dia discórrer per aquests camins. Havíem intentat aclarir aquest tema, per desgràcia hi ha un conflicte presentat, i confiam que amb el temps puguem guanyar una posició més clara. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol tornar a fer ús de la paraula, Sr. Huguet? No.

I.6) Pregunta RGE núm. 923/95, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Antoni Gómez i Arbona, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a criteris pels quals es concedeixen les ajudes del programa de beques a la infermeria per a la realització de cursos específics i activitats d'investigació.

EL SR. PRESIDENT:

La sisena pregunta és la 923, del diputat Sr. Antoni Gómez i Arbona, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a criteris pels quals es concedeixen les ajudes del programa de beques a la infermeria per a la realització de cursos específics i activitats d'investigació. Té la paraula el Sr. Gómez i Arbona.

EL SR. GÓMEZ I ARBONA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, amb quins criteris la Conselleria de Sanitat i Seguretat Social concedeix les ajudes del programa de beques a la infermeria per a la realització dels cursos específics i activitats d'investigació?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gómez i Arbona. Té la paraula el Sr. Cabrer.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL (Bartomeu Cabrer i Barbosa):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats, Sr. Arbona. El conveni de col·laboració que tenim entre la Conselleria de Sanitat i Seguretat Social i l'Il·lustre Col·legi Oficial d'ATS i diplomats d'infermeria de Balears preveu que es concediran beques per a la realització de cursos específics en matèria relacionada amb la infermeria, per la qual cosa el col·legi difon entre tots els col·legiats les bases per a l'adjudicació de les beques esmentades, dins del seu pla de formació continuada per a professionals amb residència en aquesta comunitat autònoma i adreçades a la realització de cursos específics o d'activitats d'investigació. Entre els requisits que han de complir els sol·licitants es troba el d'acreditar l'admissió per part de la corresponent institució responsable del curs o bé presentar una memòria del projecte d'investigació a desenvolupar, quan es tracta d'estudis. Tal com preveu el conveni, una comissió de seguiment fa la selecció dels candidats, als quals es concedeixen les beques prèvia avaluació del curs o del projecte d'investigació per al qual se sol·licita; en qualsevol cas, el beneficiari haurà de presentar una justificació sobre el curs o la investigació realitzats, requisit sense el qual no es farà efectiva la beca concedida. La comissió, a l'hora d'avaluar les sol·licituds, té en compte aquells cursos i investigacions que tenen un interès preferent per a la sanitat balear, de manera especial dins aquells camps propis de la competència de la Conselleria de Sanitat i Seguretat Social també el nombre de peticions i procurarà que les beques donin abast al major nombre possible de beneficiaris. Amb aquesta resposta crec que li he contestat quins són els criteris.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol tornar a fer ús de la paraula, Sr. Gómez? Té la paraula.

EL SR. GÓMEZ I ARBONA:

Sí. La faig a vostè, aquesta pregunta, tot i saber que hi pren part una comissió de seguiment, perquè a la base sisena del Col·legi d'Infermeria diu exactament -ho diu en castellà- que "*se concederá por resolución de la Conselleria de Sanidad y Seguridad Social*"; supòs que açò vol dir que el darrer responsable de la concessió d'aquests ajuts és la conselleria, i li faig aquesta pregunta perquè volia saber per què l'única petició que s'havia feta des de Menorca, per un programa que contemplava aquestes bases, havia rebut únicament una ajuda de 15.000 pessetes; el curs per al qual sol·licitava aquest professional aquesta ajuda valia 140.000 pessetes i les despeses d'anar a Barcelona durant el temps que durava aquest curs suposaven prop de 130.000 pessetes, o sigui, la totalitat, sense comptar-hi l'estada, pujava prop de 300.000 pessetes, i la conselleria, com a darrer responsable, li concedeix únicament una beca de 15.000 pessetes, quan s'especifica a les bases que poden ser fins a cent i que fins i tot es pot considerar, en un cas excepcional, que l'ajuda sigui superior. Li faig aquesta pregunta perquè crec que mentre el Govern balear

concedeixi ajudes a les illes menors, en aquest cas, en aquests cas, Menorca, amb quantitats tan irrisòries en comparació amb la despesa que suposa la realització d'un curs d'aquests, cregui'm que poc sentiment tindran els menorquins de Govern balear, i per tant, jo li demanaria que altres vegades, com a darrer responsable, miri les peticions i actuï amb més justícia. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gómez. Vol tornar a fer ús de la paraula el Sr. Cabrer? Té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL (Bartomeu Cabrer i Barbosa):

A vostè, aquesta senyoreta -o senyora-, el nom de la qual comença per A i que viu a Alaior, li ha mostrat la carta que ha rebut del que va demanar i que se li concedeix el cent per cent del que podia acreditar? Li'n llegiré dos paràgrafs.

"Així mateix, les quantitats -i aquí tradueix del castellà- que l'interessat sol·licita deuen constar en la petició escrita que es lliura en les nostres oficines. Així, la quantitat a què vostè fa referència i acredita en concepte de matrícula era de 14.000 pessetes, no hi apareix concreció d'altres despeses tant de desplaçament com de taxes ni d'altres pagaments a aquest respecte. Aquesta circumstància va ser advertida a la comissió formada a tal efecte i va ser el propi director general de la Conselleria de Sanitat i Seguretat Social qui va proposar que ja que quantitat sol·licitada i acreditada era molt reduïda, que rebés vostè el cent per cent de l'import en qüestió".

Sí en va rebre 15.000, encara diria que li'n vàrem donar 1.000 més de les que toquen.

Aquesta carta la pot demanar vostè, perquè va sortir en data de 28 de febrer del 95, tal vegada no la té. De totes maneres, Sr. Gómez i Arbona, em pareix preocupant que per 1.000 pessetes i una senyoreta ens hàgim de preocupar en aquest parlament d'aquests temes. Va rebre el cent per cent del que va demanar en un moment determinat. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Cabrer.

1.7) Pregunta RGE núm. 1015/95, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Joan Mari i Serra, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a valoració de la cimera europea de ministres a Palma.

EL SR. PRESIDENT:

La setena pregunta és la 1015, del diputat Sr. Joan Mari i Serra, per a la qual hi ha petició que quedi ajornada per a una propera sessió, donat que el conseller de Turisme n'és absent.

I.8) Pregunta RGE núm. 833/95, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Joana Maria Barceló i Martí, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a quantitat que aporta del Govern de la CAIB per a la construcció de la piscina municipal de Ciutadella.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la vuitena pregunta, que és la 833, de la diputada Sra. Joana Maria Barceló i Martí, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a quantitat que aporta del Govern de la CAIB per a la construcció de la piscina municipal de Ciutadella. Té la paraula la Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, després que ens assenyalés a una contesta a una anterior pregunta sobre les dificultats del Govern a hora de garantir que la piscina municipal de Ciutadella es pogués finançar mitjançant fons destinats al finançament de les instal·lacions de la Universiada, voldríem saber si existeix, en cas que no es poguessin utilitzar aquests fons, algun compromís del Govern per fer front a la construcció d'aquesta piscina municipal de Ciutadella. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Barceló. Té la paraula el conseller Sr. Rotger.

EL SR. CONSELLER DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Bartomeu Rotger i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sra. Barceló, abans de contestar-li la pregunta, val la pena explicar tres coses d'una manera molt ràpida. La primera qüestió és que després de la cessió de la gestió de competències en matèria d'esport i després, sobretot, de la Llei d'atribució de competències en matèria d'esports també, que va entrar en vigor a partir de dia 1 de gener, és clar que l'elaboració, preparació, planificació i execució del pla d'infraestructura esportiva correspon exclusivament al Consell Insular de Menorca. Segona qüestió, també li he de dir que l'ajuntament de Ciutadella, malgrat tot, ens va demanar una aportació econòmica per fer front a la construcció de la piscina que han planificat; els varem dir que nosaltres no teníem dobles però que la tramitaríem perquè varen expressar el desig que fos seu o subseu, Ciutadella, d'alguna prova dels jocs mundials de la universitat, és a dir, de la Universiada 99. Ens en varem fer responsables, ens varem responsabilitzar de fer-ho a través del comitè executiu, i així ho varem fer, i hem fet

un escrit fa dos o tres mesos al comitè executiu. En aquest moment s'està elaborant el pla director de les infraestructures d'Universiada 99. Ja sap que hi ha infraestructures i gestió. Aquest pla director definirà exactament el que s'ha de fer, les inversions, els doblers i les aportacions. A partir d'aquest moment, serà el comitè executiu, no nosaltres, de la Universiada 99 qui determinarà les possibles aportacions econòmiques, i en aquest cas, a Ciutadella.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol tornar a fer ús de la paraula, Sra. Barceló? Té la paraula.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies, Sr. President. Només vull agrair al conseller aquestes explicacions que ha donat, perquè evidentment l'Ajuntament de Ciutadella ha estat incapaç de donar-les tan clarament com les ha donades el conseller. Per tant, agraeix la resposta que aquesta institució ha sabut donar. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

- Gràcies, Sra. Barceló.

I.9) Pregunta RGE núm. 994/95, presentada per l'Hble. Sr. Diputat Cosme Vidal i Juan, del Grup Parlamentari MIXT, relativa a destinació de l'immoble subvencionat pel Govern al consell pitius.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la novena pregunta, que és la 994, del diputat Sr. Cosme Vidal i Juan, del Grup Parlamentari MIXT, relativa a destinació de l'immoble subvencionat pel Govern al consell pitius. Té la paraula el Sr. Vidal i Juan.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. La pregunta al Govern és sobre la destinació d'aquest inefable edifici que es construeix a Eivissa per a seu del consell pitius i suposam també que per a oficines del Govern. Volem saber si en el compromís signat entre el Govern i el consell insular pitius per a subvencionar la construcció d'aquest immoble figura alguna clàusula que obligui a destinar l'edifici en qüestió exclusivament per a serveis administratius del consell i del Govern. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Té la paraula el conseller Sr. Matas.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Jaume Matas i Palou):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Vidal, aquest edifici tindrà adscripció patrimonial a nom del Consell Insular d'Eivissa i, per tant, l'ús, la destinació és una competència que correspon exclusivament al Consell Insular d'Eivissa i Formentera. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol tornar a fer ús de la paraula, Sr. Vidal? Té la paraula.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Molts gràcies, Sr. Conseller, no sap quin pes m'ha llevat de sobre perquè davant la possibilitat, que no probabilitat, que l'equip de govern que ha de venir després de les eleccions fos diferent de l'actual, si només es podia destinar a oficines administratives, hauria estat, llavors sí, una feina inútil per mor que s'hauria de tancar, perquè naturalment ningú no està d'acord que es destini aquest edifici per a nova seu..., bé, algú sí..., per a nova seu administrativa del consell insular. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. No hi ha més intervencions.

I.10) Pregunta RGE núm. 418/95, presentada per l'Hble. Sra. Diputada Maria Salom i Coll, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a pagament de factures als proveïdors.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la desena pregunta, que és la 418, de la diputada Sra. Maria Salom i Coll, del Grup Parlamentari PP-UM, relativa a pagament de factures als proveïdors. Té la paraula la Sra. Salom.

LA SRA. SALOM I COLL:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Conseller d'Economia i Hisenda, el nostre grup és conscient que per a les empreses que subministren la Comunitat Autònoma és molt important el temps que transcorre des que s'encarrega la feina i presenten la factura fins al moment en què aquest proveïdor cobra la feina que ha fet per a la conselleria en qüestió. A nosaltres ens agradaria saber, durant l'any 94, quin ha estat el temps mitjà que ha transcorregut per registrar i fer el pagament efectiu d'aquestes factures. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Salom. Té la paraula el conseller Sr. Matas.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Jaume Matas i Palou):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sra. Salom, efectivament nosaltres creim que és un tema molt important, que requereix un esforç per part de la Conselleria d'Economia i Hisenda i que ha tengut durant l'any 94 38.269 documents de pagament amb una mitjana de 53 dies, els quals es poden distribuir de la següent manera: si les despeses són del capítol 2, 54 dies, del capítol 4, 24 dies, del capítol 6 (inversions), 69 dies i del capítol 7, 38 dies. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Matas. Vol tornar a fer ús de la paraula la Sra. Salom? No.

II.1) Interpel·lació RGE núm. 788/95, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a directrius del Pla hidrològic.

EL SR. PRESIDENT:

Passam al segon punt de l'ordre del dia, que correspon a la Interpel·lació 788, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a directrius del Pla hidrològic. Té la paraula, pel grup interpel·lant, la diputada Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. L'Administració té l'obligació de procurar que els recursos hidràulics siguin assequibles a tots els ciutadans amb les degudes condicions de qualitat, a un cost just, en la quantitat requerida i amb garantia d'abastiment, perquè totes les aigües estan subordinades a l'interès general, aquest motiu és el que justifica que tota actuació sobre recursos hidràulics estigui sotmesa a la planificació hidrològica.

La planificació hidrològica, competència compartida des de l'any 85, pròpia ja avui d'aquesta comunitat autònoma, té uns objectius molt clars: aconseguir la millor satisfacció a les demandes d'aigua, equilibrar i harmonitzar el desenvolupament regional i sectorial, incrementar les disponibilitats de recursos, la protecció de la qualitat, l'economia del seu ús, la racionalització dels seus usos en harmonia amb el medi ambient i altres recursos naturals.

Les directrius presentades, dirigides pel Govern, creim, els socialistes, que són totalment insuficients; són insuficients per la manca de compromís per acceptar aconseguir aquests objectius que la planificació hidràulica estableix, perquè, d'entrada, per aconseguir la millor satisfacció de les demandes d'aigua, és necessari un major compromís del control dels actuals recursos hi-

dràulics. És necessari fer explícita aquesta necessitat de control de cens, tant en qualitat com en quantitat. Per açò, és imprescindible que, quan parlem de cens de recursos hidràulics, sigui obligatòria la instal·lació de comptadors d'aigua en els pous per a lectura i inspecció periòdica per al control del cabal i del volum d'aigües realment utilitzades.

Per aconseguir el compromís en qualitat, són necessàries més actuacions que les que es preveuen en aquestes directrius, tant pel que fa a les aigües depurades, i creim imprescindible que, quan es faci el cens específic previst d'aigües depurades, s'hi faci constar l'obligatorietat que d'una manera periòdica s'hi adjuntin les analítiques que garanteixin el control de la qualitat de l'aigua depurada, però no només de l'aigua depurada, també creim imprescindible que a l'hora d'autoritzar qualsevol concessió, un dels aspectes a contemplar-hi sigui la definició d'aquest paràmetre de qualitat, i a més, els abocaments, creim que val la pena establir i corregir el fet que tots els habitatges que no van lligats al clavegueram per ser dificultosa la seva connexió, disposin d'altres mecanismes que impedeixin, i en donin garantia, que els abocaments no es fan en un pou negre.

Però no només d'aquestes aigües, també fa falta, i ho creim imprescindible, incrementar la qualitat de l'aigua en tractar o en augmentar la protecció de les zones sobreexplotades. Són necessàries mesures adequades per eliminar la sobreexplotació permanent dels aqüífers i evitar la intrusió de les aigües salines en els aqüífers costaners. Per açò, creim important la no explotació de pous d'aigües salabroses i intentar recuperar, per no augmentar més aquest nivell d'intrusió, amb el temps els nivells de qualitat indispensables.

Per tant, creim que els recursos subterranis dels aqüífers o zones d'aqüífers amb aigües salabroses no han de ser, com a norma general, susceptibles de cap ús en tant que no se'n procedeixi a la correcció de la salinitat.

Major compromís de control tant en qualitat com en quantitat. Aquest és un dels primers punts que creim que a nivell d'aportacions concretes, específiques, de mesures que ajudin aquests controls, poden millorar moltíssim la pròpia quantificació de recursos que tenim i, a la vegada, per tant, que la planificació sigui més real, més ajustada a aconseguir aquesta satisfacció de demandes d'aigua.

Però fora d'aquests dos temes amb què puntualment podríem estar molt d'acord, perquè són mesures concretes que milloren el que és la quantificació i, per tant, la distribució de demandes de recursos hidràulics, potser hi ha altres dos punts que també s'estableixen com a objectius de la planificació hidrològica i que són més conflictius.

Com equilibrar i harmonitzar el desenvolupament regional i sectorial? L'aigua, sabem que és un factor imprescindible, l'assignació d'usos d'aigua i de prioritats fan que es puguin més o manco desenvolupar d'una manera productiva un sector o altre. I aquí nosaltres hem de discrepar de l'opció que fan aquestes directrius quan estableixen que els usos

agraris passen al cinquè lloc d'una taula de valoracions. L'agricultura, cada vegada més, i amb açò crec que totes en teoria estam d'acord, forma part dels necessaris mecanismes de mantenir el que són uns ecosistemes determinats, és a dir, l'agricultura cada vegada més té una funció mediambiental importantíssima. Per tant, la utilització d'aigua en l'agricultura, més que pròpiament l'agricultura productiva, és una funció mediambiental important, i que, per tant, no es pot relegar al cinquè lloc de la qualificació, i açò, de fet, no només és una opinió d'un grup, el Consell Insular d'Eivissa, a través de la seva comissió de govern, va decidir també donar aquesta prioritat a l'ús agrícola en tercer grau de preferències, darrera de l'abastiment a la població i dels recursos mediambientals, però no només a Eivissa, també a Menorca; a Menorca, reserva de la biosfera, en el tom V, les estratègies de la reserva, el programa bàsic d'actuacions que han de donar suport a tot el seu desenvolupament, s'assenyala, concretament en la pàgina 334, que el control i la racionalitat dels recursos hídrics passa per establir la prioritat de l'ús agrícola i el manteniment dels ecosistemes d'interès.

Per tant, creim que, des d'aquest punt de vista, que l'agricultura és cada vegada més un element d'equilibri ecològic, més que mai s'ha de plantejar el fet de pujar en la seva prioritat d'ús, però no només en aquest aspecte val la pena discutir aquestes directrius, les opcions que es donen en aquestes directrius perquè l'agricultura estalvi aigua només són dues: La imposició d'utilitzar aigües depurades i substituir els regadius a l'aire lliure baix plàstics. Creim que ni manco una, manco una, que és la substitució dels sistemes de regadiu tradicionals per altres tipus de sistemes que ajudin també a estalviar aigua en el camp... Són experiències, aquí ja ho hem discutit, encara que s'hagin rebutjades de manera sistemàtica pel partit que dona suport al Govern. Creim important poder seguir experiències d'altres llocs, on la racionalització dels sistemes de regadiu han ajudat a estalviar aigua. Açò juntament amb la utilització d'aigües depurades per a agricultura amb les garanties sanitàries corresponents hi poden ajudar. Però evidentment estam d'acord en no augmentar regadius, major eficiència de l'aigua per a l'agricultura, però donar també l'opció que sigui a través dels mitjans d'utilització de regadius actuals per altres, deficiència en recursos hidràulics més demostrada.

A més d'aquest, ens en queda un altre punt. Creim que les mesures que es donen per a èpoques crítiques de sequera, per a situacions hidrològiques extremes, estan totalment fora de lloc. Creim que no pot ser mai arribar a situacions extremes de sequera amb mesures com són les campanyes de conscienciació de l'aigua, que només es plantegen en situacions de sequera extrema o bé les tarifes progressives que s'estableixen o es proposen com a de caire temporal per a èpoques de dificultat de recursos hídrics. Nosaltres optam perquè les campanyes d'estalvi d'aigua i perquè les tarifes progressives

que penalitzen els consums excessius es plantegin ja des del primer moment des de tots i cadascun dels municipis. Per tant, creim que mai no es poden relegar a les situacions extremes, i en darrer terme, també ens sembla fora de lloc donar l'opció al Govern per comprar aigua bona als particulars, aquesta opció creim que està ja totalment desfasada, quan existeixen altres possibilitats menys costoses per al Govern i que sobretot impedeixen aquesta especulació d'un recurs hídric, al qual tots tenim dret.

S'alliberen recursos, per tant, amb aquestes directrius del pla hidrològic, s'alliberen recursos de l'agricultura i es dirigeixen fonamentalment a la població, i açò no seria molt greu si no ens preocupés el que hi ha a sota, és a dir, el fet que per al Govern balear l'aigua hagi deixat de ser un factor limitador de creixement. Mitjançant grans infraestructures, grans operacions, apujant-ne el preu d'una manera totalment lineal, deixant les tarifes progressives, imposant l'aigua depurada al camp sense les necessàries garanties sanitàries, s'alliberen recursos per a nous creixements urbanístics sense cap tipus de sostre i evidentment, en definitiva, i en darrer lloc, pagam aquests costos de creixement purament especulatiu, pel que fa a l'aigua, els ciutadans.

Per tant, creim que aquestes directrius podrien millorar respecte d'aquests controls de quantitat, controls de qualitat, donar una major perspectiva a l'agricultura, pel que fa a prioritats i a donar-los altres opcions i garanties sanitàries de les aigües depurades i sistemes de reguïu que ajudin a estalviar un recurs tan important com és l'aigua, no augmentar el que és el reguïu, i sobretot establir d'una manera claríssima quines seran les mesures del Govern en cas que hi hagi situacions d'extrema necessitat. I repetisc que les campanyes d'aigua i les tarifes progressives...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Barceló, per favor.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

...en cap moment poden ser relegades a casos de situacions extremes, sinó que creim que en aquest cas ja s'haurien d'aplicar (...). Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Barceló. En representació del Govern, té la paraula el conseller Sr. Reus.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Bartomeu Reus i Beltran):

Sr. President. Senyores i senyors diputats. Començaré per explicar que les directrius són un document molt tecnificat, elaborat de forma molt asèptica per tècnics de dues administracions competents en la matèria, per al qual han pogut comptar amb una base documental molt àmplia, on hi ha molts d'elements que a la millor pareix que no estan ben

definitos i, això no obstant, han comptat amb l'aportació d'estudis previs elaborats ja fa molts d'anys a Mallorca, a Menorca i a Eivissa. Jo vull dir que en aquest moment hi ha dos grans temes que encara plantegen conflictes per desconeixement, i són exclusivament la regulació de les Ufanès, que és un misteri tècnic, hi ha moltes teories, moltes tesis, hi ha un problema quant a control de les emissions marines, fins al punt que avui en dia, una vegada que hem aconseguit una massa de recursos més o manco importants de l'Estat, estam pensant fer una anàlisi d'aqueixa qüestió en base a tecnologia molt avançada, per làser, per tal d'arribar a saber si a part del que tenim control d'emissions marines hi ha altres bandes on seria òptim fer una actuació inversora que pogués en certa manera rompre aqueixa pèrdua d'aigua disponible.

Vull començar per dir que jo voldria expressar la voluntat del Govern de no ser mai dogmàtic en res, i menys en temes d'aigua, que són temes que criden molt la crispació social, temes que enfronten regions peninsulars avui en dia i que han creat moltíssima tensió en l'àmbit espanyol, amb raó i amb motiu, a la millor, del transvasament que ara estam a punt de culminar de l'aigua de Tarragona, que ha creat dificultats a àrees com pugui ser Aragó i Catalunya, de les quals Balears avui en dia es pot beneficiar, gràcies a elles. Vull començar dient això, en el sentit que jo voldria que el debat de l'aigua es fes de la forma més moderada possible. Tots tenim l'experiència del transvasament d'aigua de la part central de Mallorca a la badia de Palma, els problemes que hi vàrem tenir, autèntic allau de crispació, de "personació" d'afectats amb una situació molt irada. Així, aquest discurs el voldria fer de forma molt moderada.

Vostès ja saben que no som una persona que alabi molt els plans, no som una persona que estigui realment convençuda que el pla sigui el fi en si mateix, l'objectiu a complir. Per a mi, el que és fonamental és tenir un esquema d'objectius molt ben definit que ens ajudi a comprendre el problema i ens doni una solució, la qual, en tema d'aigua, és aconseguir més aigua, és que hi hagi més aigua. En aquest moment, a Mallorca, a Menorca i a Eivissa podem dir que, gràcies a Déu, al marge de grans debats amb formulacions teòriques tècniques, en base a discussions respecte de plans hidrològics o no, ens trobam que hi ha un nivell d'inversió iniciat i en tràmit, el qual, respecte del cicle de l'aigua, puja exactament a 51.800 milions de pessetes. Jo sí que som partidari de fer grans obres d'infraestructura d'aigua per donar solucions. En aquest sentit, hem de dir que aquesta xifra important, que s'haurà executada de l'any 94 a l'any 98, ha de significar una inversió de 28.000 milions de pessetes en proveïment d'aigua en alta, 16.000 en depuració, 3.800 en avingudes i lleres i 4.000 en distribució en baixa i claveguerams. De tal forma, ens trobarem que en un espai de quatre anys podrem disposar d'una massa de recurs d'aigua nova, d'aigua neta, nova, de 50 hectòme-

tres, així com podrem disposar d'un volum d'aigua depurada de 90 hectòmetres.

A partir d'aqueixa base informativa, hem de saber que avui en dia a les Illes Balears hi ha un recurs disponible d'uns 300 hectòmetres anuals, que poden ser 290, 310, és igual, el debat no és aqueix. Hi ha unes demandes estimades, que poden ser sempre molt variables, l'actual està en 291 hectòmetres anuals i va a un marc de creixement en consum que arribarà als 312 l'any 2002 i a 324 l'any 2012. Així, si no hi haguéssim actuat, ens veuríem abocats a un dèficit real d'aigua. Avui en dia, puc dir que moralment el Govern ha d'estar molt satisfet, molt tranquil, considerant que al marge d'un debat que s'ha de fer, molt intens, respecte de filosofia d'aigua, possiblement ens trobam ja en una situació còmoda en pensar que en aquest moment podem comptar en un espai de pocs anys, i des d'ara mateix ja, amb cabal d'aigua disponible en excés. Tendrem aigua bona, aigua neta, per import de 50 hectòmetres, 50 hectòmetres en una fase que en tres, quatre anys baixarà a 33, perquè hi ha una operació de vaixells i una planta dessaladora a Son Tugores els quals, una vegada tenguem en producció la gran planta de la badia de Palma i el transvasament de sa Costera, quedaran aturat, amb la qual cosa tenim 33 hectòmetres d'aigua disponible de qualitat.

El que jo voldria afirmar seria que si hi ha un poc de sort, si les coses no van molt a pitjor, si mantenim un nivell de sequera com l'actual, podem pensar que el debat de l'aigua a Balears, entre aigua urbana i aigua de regadiu, no s'ha de donar. Jo voldria poder dir a l'opinió pública que no hi hagi una conflictivitat interna respecte d'aquest tema, que la pagesia no pensi que anirem a dur aigua del camp a les ciutats. Ja hem demostrat una política decidida quant a encarir els costos a consumidors respecte de creació d'aigua artificial o d'aigua importada, ja ho hem demostrat. Jo pens que la gent que sigui honrada ha vist perfectament la política d'explotació de l'aqüífer central, on hem acabat l'extracció el dia mateix que hi hem vist un perill o indicis de perill, i en aquest sentit, jo ens que no hi ha per què pensar que s'hagi de fer un debat molt intens respecte d'aigua depurada per al camp, aigua bona per a la ciutat. Jo he arribat a un punt i a un convenciment que serà molt mal de fer, al camp, al sector agrari, imposar-li aigua depurada. Jo pens que l'aigua depurada del camp haurà d'anar a usos mediambientals intensius (...) com pugui ser la reforestació. El debat d'aigua bona a camps de golf és un tema que està superat, hi ha una regulació i, per altra banda, hi ha ja unes resolucions parlamentàries on crec que ja, de forma unànime, es contempla la visualització que camps de golf sigui un tema d'aigua depurada, excepte que hi hagi un excedent d'aigua potable bona.

M'agradaria poder convèncer-los, poder donar aquí arguments de pes per fer-los veure que hi ha una manifestació de voluntat expressa per part del Govern respecte d'una política pública d'aigua, una política que deixarà de banda interessos particulars per poder fer, en certa forma, una política completament dirigida i dominada pel sector públic. Hi ha un model a escala molt reduïda, Eivissa, l'illa on avui en dia

(...) aplicar uns criteris tècnics rigorosos que haurien de declarar sobreexplotació global de l'illa, on el mateix dia que hi hagi una (...) a la planta de Sant Antoni, hauríem de donar un gir radical al servei d'aigua a Eivissa, aturar l'extracció de pous i intentar que en un període de set o vuit anys estiguin recuperats, i aquí veuran vostès, en el mateix moment, que el Govern balear, amb el suport del consell insular, via creació, funcionament i un dret d'explotació, quina és la política quant a aigües, una política pública que és avui el recurs, recurs aquí, a ciutadans urbans i a ciutadans agraris. Aquest debat, si Déu ho vol, no té per què donar-se respecte d'aigua de futur.

Si vostès volen ser honrats, si volen ser honestos, analitzin bé amb profunditat les directrius, hi veuran que en cap dels casos, a dins l'evolució de demandes futures, es lleva un metre cúbic d'aigua al camp. Nosaltres participam de la idea que el camp s'ha de mantenir en condicions d'ús i de qualitat. Nosaltres sabem que el nostre futur com a destinació turística ha de passar per una imatge diferenciada de competidors nordafricans que tendrem en pocs anys, el nostre paisatge si no està molt "actuat" i hi ha inversió pública, es veurà degradat en base a la verdor o no verdor (...) franges, molt similars al magreb. En aquest sentit, jo vull apostar per un ús d'aigua agrari molt intel·ligent, on confii que hi hagi política sectorial de les Illes per la conselleria competent quant a aplicar tecnologies d'ús interessants, noves. Jo voldria que, amb els anys, es digués que Balears, Israel, Sudàfrica i Califòrnia són capdavanteres en temes d'aigua, i gràcies a Déu, al marge de debats, amb una política molt decidida inversora, amb una política que grava el consum urbà via costos, tenim a la vista no ja una teoria, una realitat, una inversió en marxa. Jo he d'agrair a tothom, he d'agrair a l'Estat central, he d'agrair a ajuntaments i a consells insulars, que en aquest tema, de moment, no hi ha hagut un gran debat, un debat negatiu, hi ha hagut exposició d'idees, les quals sempre intenten ajudar a millorar. i jo he de dir, com a govern, que hi estic molt d'acord, tot el que sigui aportar solucions va bé. Jo he tengut un poc de disgust en veure qualque al·legació de qualque grup polític i l'he comparada amb qualque estudi previ que em varen presentar. Jo vaig veure una vegada un estudi previ molt positiu, abundant en idees, ara he vist unes al·legacions en certa forma destructives, que volen crear una certa tensió.

Senyors meus, al tema d'aigua, la meua obligació és aportar-hi recursos i assegurar al conjunt de la població un ús intel·ligent de l'aigua. Jo no he de fer una demagògia respecte de dir: "Aigua per al camp, aigua per a les ciutats". Gràcies, a Déu, a les Balears hem aconseguit en poc temps un gran nivell d'inversió pública. Jo manifest que l'aigua avui en dia a Balears no és un sector limitant de creixement, i sempre ho he dit. Respecte de grups ecologistes, jo vull diferenciar..., perquè entenc que la tecnologia avança, que la mà de l'home

ho pot millorar, i quant a aigua, amb un cost sempre, hi pot haver solucions.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

Torn d'intervenció dels altres grups. Pel Grup Parlamentari MIXT, Sr. Vidal i Juan, té la paraula.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades i senyors diputats. Davant d'aquesta interpel·lació que fa avui el Grup Socialista al Govern respecte de les directrius del Pla hidrològic, jo ja podria dir d'entrada, com aquell que deia: "*Me alegro de que me haga esta pregunta*" que m'alegr que avui facin aquesta interpel·lació, perquè és un tema d'actualitat sempre, l'aigua, és un tema important, el de l'aigua, i l'elaboració d'unes directrius d'un pla hidrològic han de ser conseqüentment molt importants, però a més és un tema de molta actualitat a l'illa d'Eivissa, ho ha dit ja el Sr. Conseller, perquè és l'illa, en aquest aspecte, més deficitària en recursos i que té el problema més greu, actualment almenys.

Fa temps que avisam sobre aquest tema, sobre el que he sentit avui aquí.

Sempre he reconegut al Sr. Conseller la sensibilitat que té per aquest tema, la bona voluntat que té i la claredat que té per resoldre'ls, però jo, en aquest moment, vull dir-li, i li ho dic per pròpia experiència, perquè jo, dels vuit anys que vaig ser president del Consell Insular d'Eivissa, vaig estar sis anys lluitant de veritat per aconseguir que es fes un consorci insular d'aigües, com a primera passa perquè hi hagués una gestió racional i única de l'aigua a l'illa, i em va costar sis anys, i quan el vaig tenir, em va passar allò que ara li vull advertir, a vostè, Sr. Conseller, perquè tal vegada no som ningú des de l'autoritat, però des de l'edat almenys -del vell, el consell-, que li podria passar allò mateix que vaig dir al batle d'Eivissa, i ho puc dir, després d'assistir a una conferència que va fer sobre els plans que tenia l'ajuntament, i com que jo sempre em situu a Eivissa, que és on visc, segurament els diputats de la nostra illa de qualsevol partit em donaran la raó. Ell va dir: "S'ha acabat el ciment a l'illa d'Eivissa", millor dit, al municipi fins i tot ja s'ha acabat això, i com que havia posat un exemple molt bo respecte del que havia de ser la imatge de la ciutat d'Eivissa..., deia precisament que no havíem de dir, des del punt de vista de la promoció turística, que Eivissa, com en aquell carrer on hi havia tres tendes de *cacharrería*, per dir-ho en termes generals, una de les quals deia que era la millor..., els millors productes... -és que ara no trob la paraula adequada en la nostra llengua- de trastos, que era la millor d'Espanya i l'altra -n'hi havia tres- va dir: "Posarem la millor del món", i la tercera ho va encertar i hi va posar: "La millor d'aquest carrer", i allò va estar molt bé, però jo li vaig dir al fil del mateix, de l'observació

i d'aquelles afirmacions grandiloqüents sobre que s'havia acabat allò d'encimentar la ciutat d'Eivissa i mentrestant s'estaven construint cinturons de ronda, etc., i supòs que no eren per deixar al mig jardins ni aquestes coses: "Però vostè no ha comptat amb l'elefant", ¿què és això? Que si un elefant entra en una *cacharrería*, ja sap el que passa, i no havia comptat amb l'elefant que podia esbucar tots aquests projectes i "carregar-se" la millor *cacharrería* del carrer.

Jo li dic a vostè que vagi alerta amb això, perquè li podria passar el mateix que em va passar a mi, que hi va haver interessos privats determinats que varen fer la *traveta* -ho direm en eivissenc- continuament -i en puc tenir molts de testimonis- a aquest que els parla perquè no es dugués a terme allò, i to pel mateix, perquè hi havia aquells poders fàctics, aquell elefant que per tal de treure benefici propi, s'ho carrega tot. Vaig alerta amb això. Vostè ho diu, no s'ha de ser dogmàtic, s'ha de ser moderat, però s'ha de tenir vista.

Indubtablement, el primer que s'ha de fer, i ja veig que no em puc estendre més, perquè, d'aquest tema, en podríem parlar molt i en continuarem parlant, és replantejar-se la gestió de l'aigua a la nostra comunitat autònoma. Si ho recorda bé, Sr. Conseller, una de les primeres intervencions aquí, quan vostè va assumir aquesta responsabilitat, va ser en aquest aspecte per part d'aquest diputat -de seguida acab. Sr. President-, i hi va haver contestacions de suport, que no, que es continuàs així, que tot allò altre..., no n'hi ha hagudes més durant tot el temps, li han donat plena confiança, a vostè, i ara, quan a *buenas horas, mangas verdes*, surten i volen resoldre els assumptes, quan durant cinc anys no se n'han preocupat en absolut. Jo ahir li vaig fer una pregunta, però llavors la hi vaig fer per passiva; segurament o jo no em vaig explicar bé o vostè no em va entendre quan li vaig demanar sobre si vostè havia recaptat informació en els consells insulars, i honradament em va dir que no, llavors li vaig dir, per allò del *monte y Mahoma*, se'n recorda?, quasi sempre és Mahoma qui ha d'anar al *monte* i Mahoma no va anar a l'*monte*, des d'allà no li vàrem demanar res en absolut durant tot aquest temps, no li vàrem demanar cap mena d'informació.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Vidal, per favor.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Acab de seguida.

I ara precisament, quan ja està fet, és quan ve. S'ha de replantejar la política de l'aigua a Balears perquè, si no, no es donarien aquestes situacions, les quals vertaderament posen de manifest que no podem continuar així, que la gestió de l'aigua s'ha de dur des de cada illa,

perquè vostè mateix ho ha reconegut. Cada illa té problemes diferents. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Pel Grup PSM i EEM, Sr. Sampol, té la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sra. Barceló, ha plantejat una qüestió, sobre la qual el nostre grup ha expressat molt la preocupació que té. Intentarem entrar en aquest debat que vostè proposa sense crispació. Així i tot, m'agradaria deixar un interrogant a l'aire, si llavors el vol recollir el conseller, amb molt de gust l'hi acceptaré, i és aquest: Facem un poquet de política ficció i imaginem si les paraules del conseller, quant a previsions d'aigua potable avui, podrien ser les mateixes si s'haguessin consumats els dos projectes de l'empresa municipal proveïdora de Palma (EMAYA) d'extreure set hectòmetres cúbics de sa Marineta i comprar aigua a uns pagesos, i jo pos pagesos entre cometes, de Sencelles, per valor de set hectòmetres cúbics més: és a dir, si en un any d'extrema sequera, com va ser l'any 1994, de l'aqüífer de sa Marineta, de la conca de Llubí, Muro, Sencelles, se n'haguessin extrets 14 hectòmetres cúbics sense control, l'aigua que avui arriba bona a Palma de sa Marineta, seria aigua bona o seria aigua salada? Possiblement no ho sabem. A judici dels dos toms que configuren les directrius del Pla hidrològic, segons ens en diuen els tècnics, amb total seguretat avui seria aigua salada. Per tant, a vegades les mobilitzacions han estat útils per a qualche cosa, fins i tot declaracions d'aquest diputat tretes un poquet de... un poquet altisonants, tal vegada hagin servit per a qualche cosa. I és que constantment, no diré a la pagesia, a la part forana de Mallorca li arriben uns missatges molt preocupants, li arriben missatges utilitzant la veu amplificadora de directrius d'empreses proveïdores d'aigua, que fins ara han marcat la política d'aigua, de directors generals de la conselleria mateixa o en forma de directrius.

Aquests projectes de directrius del Pla hidrològic són el un 70% una referència constant a la necessitat d'utilitzar l'aigua que avui utilitza l'agricultura per al consum humà. A partir d'una consideració que particularment, i ja ho he manifestat altres vegades des d'aquesta tribuna, és una fal·làcia, a partir de l'afirmació que el 70% dels recursos hídrics són utilitzats per l'agricultura, i jo vull contestar a aquesta afirmació, perquè vostès no ho saben, ningú no ho sap avui en dia, perquè una part important dels recursos que s'utilitzen sota una concessió agrícola no es destinen a una concessió agrícola, es destinen a proveïments urbans a urbanitzacions legals i il·legals, algunes encara d'algun camp de golf, i sobretot a infinitat de segons habitatges en sòl rústec, que utilitzen una concessió agrícola per a consum humà, i això ho reconeixen vostès en els propis avanços de directrius. El conseller ha fet una afirmació, que aquest estudi previ està basat en una base documental molt àmplia, i ho he de discrepar d'això, n'he discrepar a partir del mateix

reconeixement que en fan les directrius, i les citam a les al·legacions en pla més negatiu, com pareix que s'hi han presentades, però que, en definitiva, ja deixen entreveure una mica de crispació, perquè de les aportacions en positiu que ha fet el nostre grup parlamentari durant tot el debat que hi ha hagut sobre el tema d'aigua, que ha durat quatre anys aquí, en forma de distintes iniciatives, no se n'ha recollida ni una mai. En aquest parlament, el grup majoritari no ha acceptat mai una iniciativa en tema d'aigua i se n'hi hauran presentades centenars, en forma de mocions subsegüents i interpellacions, en forma de proposicions no de llei, en forma d'esmenes als pressuposts, ni una. Per tant, entenguin que si hi ha una cega crispació, es trasllueix en forma d'observacions i suggeriments, perquè, d'al·legacions, pareix que no en permetien aquestes directrius.

Però tornem al desconeixement que hi ha sobre el tema d'aigua. Citaré algunes frases que són en les directrius del Pla hidrològic. És un reconeixement que diu que "són poc conegudes algunes unitats hidrològiques" o que "el nombre de captacions d'aigua, la xifra real, no es coneixerà fins que no es faci un cens d'aprofitament dels recursos hídrics", "el coneixement dels recursos superficials és insuficient, els recursos d'aigua subterrània no són suficientment coneguts, hi faltaria igualment un coneixement més aproximat de la influència dels períodes de sequera en el nivell d'aigua i en les reserves dels aqüífers", "no es coneix la incidència d'unes bombades excessives sobre determinats aqüífers i la seva relació amb la intrusió marina", "no hi ha un inventari actualitzat de totes les concessions existents", "s'ha de posar al dia l'actual registre d'expedients que hi ha a la Junta d'Aigües", i així diverses pàgines de cites que hi hem trobat que demostren un desconeixement dels recursos hídrics que tenim a les Illes Balears. No és estrany si s'hi actua amb una certa improvisació, i nosaltres aquí fem la pregunta: Què ha fet la Junta d'Aigües tots aquests anys, des del 89?, i podríem estendre-la: Què ha fet el ministeri tots aquests anys, des de l'any setanta i busqués, que ja hi havia el drama de la manca d'abastiment d'aigua?

I tornant al tema de l'agricultura, com no hi ha d'haver una certa alarma si, com ha dit la Sra. Barceló, passa d'una recomanació de prioritat número dos a la Llei d'aigües a la prioritat número cinc, darrera dels usos industrials i darrera dels usos esportius, quan precisament el que no s'ha qüestionat per a usos esportius és la utilització d'aigua depurada, i en canvi, es preveu la utilització d'aigua depurada, només de segona depuració, per a determinades hortalisses aptes per al consum humà. Hi ha una directriu, si vol, llavors la hi cercaré, Sr. Conseller.

Per tant, jo reconec una certa crispació en les observacions i suggeriments que hi hem presentat, però realment també és deixa entreveure que aquest debat ha estat totalment estèril fins ara, perquè jo he vist que han

recollit molt poques aportacions, tal vegada és que nosaltres hi anam molt desencaminats.

Voldria també parlar un moment...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Sampol, per favor.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Sí, Sr. President, ja acab, perquè ha tengut consideració amb mi.

El transvasament d'Aumadrà i ls Ufanes només està apuntat allà, però a partir del reconeixement que fan els tècnics que són la principal font d'alimentació dels aqüífers d'aquella zona, el que demanariem en el futur és molt de seny amb aquestes qüestions, perquè aquesta captació podria suposar la hipoteca del darrer aqüífer important de Mallorca. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Pel Grup PP-UM, Sr. Guasch, té la paraula.

EL SR. GUASCH I RIBAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Jo crec que avançam esdeveniments en el tema aquest del Pla hidrològic. En primer lloc, potser que els culpables no siguin els grups polítics d'aquesta cambra, però em pareix que no és el moment adequat per dur aquí aquesta interpellació, i dic que potser no en tenguin la culpa, per descomptat el grup que la hi ha portat, els grups polítics d'aquesta cambra, si no, tal vegada, els mateixos redactors d'aquest *Proyecto de directrices para la redacción del Plan hidrológico* (Ministerio de Obras Públicas, Transportes y Medio Ambiente-Govern balear), i els diré per què. Ja ha dit aquí el conseller que això era un projecte tècnic, és *proyecto de directrices*, jo crec que previsiblement, si aquest *Proyecto de directrices para la redacción del Plan hidrológico* hagués dit *Proyecto técnico de directrices para la redacción del Plan hidrológico*, no estariem aquí debatent aquest tema, perquè, això què és? És un document tècnic, és una proposta, és una feina que ha fet un grup de gent, un document tècnic, que duen a exposició pública i que no té res a veure, en principi, amb el que ha de ser tal vegada el *Plan hidrológico de las Islas Baleares* o de cada una de *las Islas Baleares*.

Per què els dic això? Per què quan sí que pot ser oportú començar a debatre el *Proyecto político de directrices para la redacción del Plan hidrológico*, serà quan, a aquest document, li adjuntem totes aquelles al·legacions que ciutadans, partits polítics, organitzacions agràries i no agràries i tot tipus de figura personal o jurídica aporti tot allò que té a dir durant el termini, durant el temps, que ha d'estar a exposició pública. És claríssim que tal vegada..., vull dir que a instàn-

cies d'altra gent i del mateix Consell Insular d'Eivissa i Formentera aquest termini d'al·legacions ha estat retardat un mes més, és a dir, que hi ha fins dia primer d'abril per presentar-hi al·legacions. Quan aquest document, juntament amb totes aquestes al·legacions que s'hi hagin aportat, configuri aquest *Proyecto político de directrices para la redacción del Plan hidrológico*, llavors crec que sí que tal vegada serà l'hora de discutir-lo; és claríssim, des de tots els grups polítics s'han dit coses que són veritat, de les quals vull ressaltar una que en té molta, de veritat: Major compromís en quantitat i en qualitat. Em pareix que l'ha dita el portaveu del PSOE. Crec que serà segurament la línia que durà en aquesta matèria el Partit Popular en el seu moment perquè pensam que, en principi, la mateixa Llei d'aigües, en el moment en que es va fer, en el 85, ja estava viciada en el seu preàmbul, quasi en les primeres frases, perquè s'hi diu que "*el agua es un recurso natural escaso, indispensable para la vida y para el ejercicio de la inmensa mayoría de las actividades económicas, es irremplazable*", tot això és veritat, i diu també que és "*no ampliable por la mera voluntad del hombre*", la veritat és que no és així, és a dir, quan es va fer aquesta llei el 85, tots els països àrabs de la zona d'influència del petroli, diverses companyies tècniques i promotores d'Europa ja tenien molt avançat el tema de la dessalinització, és a dir que no és així, hi ha molta d'aigua a la mar, crec que aquesta és la línia que ha iniciat el Govern balear i la línia que ha iniciat també el mateix Govern central, és a dir, hem de produir més aigua, és una de les coses que hem de fer, i sobretot, hem de discutir aquest document quan aquest *Proyecto de directrices para la redacción del Pla hidrológico* sigui *Proyecto político de directrices para la redacción del Plan hidrológico*, mentrestant, sé que en una interpellació s'ha de prendre posició i des del Partit Popular els he de dir ni sí ni no, ni blanc ni negre, ni dreta ni esquerra, ni dalt ni baix, és a dir, ho sabrem en el seu moment i pensam que no és aquest. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Guasch.

En torn de rèplica, Sra. Barceló, té la paraula.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies, Sr. President. Senyors diputades, senyors diputats. D'entrada, li assenyalaré que les directrius, d'acord amb els reglaments que estableixen tot el que fa referència a les instruccions i recomanacions per a les elaboracions dels plans hidrològics, assenyalen que no hi haurà una altra exposició al públic, sinó que aquesta n'és l'única, i a partir d'aquestes directrius, es desenvoluparà el pla hidrològic d'aquestes illes. Per tant, és l'únic moment en què tenim oportunitat, les diferents institucions i partits, de dir el que és.

La planificació, les previsions de futur respecte d'un recurs, mai no són escèptiques ni mai no són tècniques, perquè implica triar, triar un determinat desenvolupament o triar-ne un altre; triar, en aquest cas, per donar a l'agricultura aigua bona o per llevar de l'agricultura l'aigua bona i substituir-la per aigües residuals, sense que existeixin avui garanties sanitàries per fer-ho. I al marge del que ha sortit i que ha dit el conseller d'Obres Públiques, de la bondat del discurs, que no es llevarà ni una gota d'aigua l'agricultura i que molt manco se li imposarà que s'hagi de fer amb aigües residuals. Nosaltres hem de demanar al conseller quants de discursos té, quants de discursos té; quants de discursos i girar tan la camisa és el que crea crispació, no és res més. Hem sortit aquí a demanar si vertaderament era prioritari per al Govern el fet de posar l'agricultura en cinquè lloc i donar-li com a opció utilitzar aigües residuals, i ens diu que açò són imaginacions. Jo li he de dir que en el punt 4.13 d'aquest pla hidrològic s'assenyala que "s'inclourà un programa per a la progressiva substitució de les fonts convencionals de subministrament d'aigua als regadius existents per aigües residuals depurades"; és a dir, que es preveuen les substitucions en agricultura, es lleva l'aigua bona a l'agricultura i es duu a altres tipus d'usos. Així es fan previsions tant a Mallorca com a Menorca, com a Eivissa, sobre la quantitat d'aigua que s'allibera en dues etapes, i açò és escrit en aquest pla hidrològic, i si no es modifica, evidentment, continuarem exactament igual. Per tant, s'opta, quan s'aproven aquestes directrius, per llevar l'aigua de l'agricultura, alliberar-la per a consum humà i donar-los aigües depurades -ho he d'assenyalar- sense que tinguin les garanties necessàries.

Ens preocupa que no es doni cap importància a l'estalvi d'aigua. Sembla que aquí ho podem pagar tot, que les tarifes progressives per penalitzar els consums tampoc no són importants, les campanyes, molt manco, ja alliberarem recursos de l'agricultura o bé farem més potabilitzadores amb el cost que sigui i que les paguin els ciutadans. Així és. Per tant, crec que les coses s'han de dir clares.

En la intervenció del conseller d'Obres Públiques dia 19 de gener de 1995, al capvespre, a Madrid, a la famosa comissió de ls infraestructures i del medi ambient, ens explicava de manera ben clara: *"Medidas de control, ahorro y reconducción de agua. En Baleares, lo que estamos haciendo -ho donava com a exemple- es incrementar el precio del agua, es la mejor medida de ahorro de agua, todo lo demás, creo que somos gente que hemos experimentado lo que son campañas de ahorro, no significa nada"*, i continua: *"es que la masa agraria siempre es de un trato muy difícil, por eso hace falta modular a nivel legislativo la determinación de que hay zonas de regadío obligado y con agua depurada obligada"*. Açò és el que hi ha al darrera d'aquestes directrius? Diguin-nos-ho clar i donin-nos l'oportunitat d'al·legar.

Demanam que sí a la utilització d'aigües depurades per a reguiu, i crec que es convencerà la gent quan l'Administració doni garanties que l'aigua és de qualitat, i no passa absolutament res més. Estalviem aigua al camp mitjançant utilitzacions de sistemes de reguiu que estalviïn aigua, per què no

s'ha de fer?, no estam d'acord amb açò? Amb el que sembla que tothom està d'acord, aquí, ja sigui perquè l'oposició presenta quantitat de coses, i basta que ho presenti l'oposició perquè sigui qualificat de desastrós, estam com estam. Jo crec que aquí s'han proposat des dels controls de quantitat, controls de qualitat, de les aigües..., no hi ha compromís en aquestes directrius sobre com s'han de fer, i que és fonamental tenir-ho quantificat per poder-ho planificar, per poder preveure quan tindrem aigua salmaienca o no, de quina manera podem recuperar els pous salmaiencs, de quina manera podem alliberar aigua de l'agricultura amb sistemes de reguiu diferencials, millorar la qualitat de les aigües depurades i sobretot, en casos d'extrema necessitat, quines són les mesures a prendre, les quals creim que no passen per optar en darrer moment per les campanyes d'estalvi, crec que es poden fer ara i, repetesc, en contra de les pujades lineals que tot ho solucionen, que no hi ha problemes de cap tipus i que, per tant, la tècnica... farem, pagarem el que faci falta, sobretot, açò sí, d'una manera lineal, no progressiva, no sigui que uns es puguin beneficiar de l'estalvi; aquí no, aquí anam a incrementar el consum, ja farem, ja pagarem i, l'estalvi, total, per a què funciona mentre la gent pagui? Crec que és una cultura totalment equivocada i que no crec que ajudi a assumir el fet que l'aigua és un recurs escàs i que tenim dret, els ciutadans, a tenir-la a un preu just, amb qualitat i suficiència. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Barceló.

En contrarèplica, Sr. Reus, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Bartomeu Reus i Beltran):

Sr. President, senyores i senyors diputats. Acabaré aqueixa intervenció amb un to que crec que és l'indicat en aquest tema, no vull crear crispació ni un debat exagerat. Jo he explicat, de cara a les directrius, que hi ha un tràmit obligat d'esperar un mes a més al·legacions, a continuació s'avaluen i es duen a aprovació les directrius pel Consell General de l'Aigua.

Jo, ja de forma clara, em vull obligar davant vostès a instrumentar una reunió de tècnics per cada partit polític perquè avaluin conjuntament amb nosaltres, abans de sotmetre les directrius al debat final, el contingut definitiu, real.

Un dia vaig fer un poc el ridícul en dur aquí una certa documentació. El proper dia els duré un camió de documentació perquè vegin que des de fa molts d'anys el ministeri i el Govern balear han actuat amb anàlisi, amb planificació, és a dir, pareix mentida que en aquest moment no se sàpiga de la bona feina dels equips que

durant molts d'anys a Balears hi han treballat, hi ha estudis base de fa quaranta anys intensíssims, molt importants.

Jo vull recalcar el que he dit qualche vegada, gràcies a Déu, en aquest moment el tema d'aigua a Balears en un espai d'un any i mig ha canviat de forma radical, de forma radical significa que la tensió que vàrem tenir els anys 93 i 94 respecte d'aigua la tenim solucionada. Els nuclis de màxima incidència, les zones de màxima radicalització respecte d'incidència salina, que eren badia de Palma i Eivissa capital, avui en dia estan sota control i, en aquest moment, l'aigua és de màxima qualitat. A poc a poc, a Eivissa, amb la inversió que fem a Sant Antoni, hi haurà una solució tal vegada més global, a nivell d'illa.

Intentam avançar amb aqueixa pautes. Jo he dit que, en campanyes d'estalvi, no hi crec, no hi puc créure, no funcionen; se n'han fetes a altres bandes, amb molts de mitjans i no s'aconsegueix res. El preu de l'aigua a Palma, el preu de l'aigua a Eivissa capital... És curiosíssima que a Palma es faci una campanya sobre que l'aigua serà molt cara, quan un ciutadà de Palma tenia aigua de qualitat per beure a ca seva, sense perjudicis per a electrodomèstics, (...) conduccions, fins i tot el gust de prendre una dutxa amb aigua de qualitat significarà per a cada persona 130 pessetes a més del cost que pagava; jo pens que és un café, no són molts de doblers.

Faig una afirmació que pot ser dura i mala de sentir: Jo no crec que el futur de l'aigua depurada sigui per a usos agraris de producció, no l'hi veig, jo almenys no voldré prendre mai ni taronja ni tomàtiga regades amb aigua depurada, jo no la vull, i pens que la gent del camp tampoc no la voldrà, i, gràcies a Déu, a les Balears, si hi podem mantenir el nivell de renda actual, podrem anar a una conformació de producció de qualitat distinta, diferenciada. D'aigua depurada, n'hi tendrem 90 hectòmetres, n'hi tenim 80 ara (...), n'hi tendrem 90 en poc temps. Amb 14.000 milions de pessetes puc avançar una fase de fer terciaris i col·lectors de distribució, que no els faré excepte que hi hagi una definició política plasmada en una llei que determini que quan duguem aigua depurada a una zona determinada, sigui zona de reguigü clara i definida. Això implica uns canvis sociològics molt importants, implica la dinàmica d'imposar pautes de comportament vitals de futur a zones geogràfiques. Jo crec que, gràcies a Déu, avui en dia a Balears, amb molta diferència d'altres regions, no hi ha per que fer aquest debat. Jo voldria que les directrius es consensuïn d'una forma ben clara i que, quant al gran debat sobre aigua per a ús agrari i ús ciutadà, a veure si tenim els polítics la voluntat i la concordança de no traslladar aquest problema, que per a mi no existeix, ho dic sincerament, al carrer.

I quant a aigua depurada, aquí duc un dels vint-i-dos toms, que és el pla d'aigua depurada quant a reutilització. Ja exprés un dubte que tenc avui en dia, en aquest moment, que el benefici respecte d'usos agraris productius sigui incert. Tenim experiències molt clares ara a Sant Jordi i a Santa Eulària, a Eivissa, per saber que avui en dia l'aigua depurada secundària, fins i tot terciària, respecte d'usos agraris, està

en farratgeres quasi quasi, és una aigua molt cara perquè vagi a farratgeres. Jo vull pensar que al sector productiu agrari de Balears serà de qualitat i podrà emprar aigua bona. Facem amb l'aigua depurada coses tan interessants com pugui ser recuperar massa arbòria. Hi ha un problema de canvi climàtic, hem d'actuar amb mesures més intel·ligents, més ambicioses. Vull intentar actuar sobre el paisatge, això implica també moltes mesures. A mi també m'agradaria un dia obrir un debat sobre l'aplicació d'aigua depurada, perquè així s'il·lustra el problema i deixin de banda coses que es diuen amb molta rapidesa, però fa falta profunditzar tècnicament en les qüestions.

Però, per favor, que tant de bo que a l'opinió pública arribi el missatge que nosaltres com a govern, el Partit Popular i el conjunt de partits polítics aposten perquè el camp no tengui necessitat d'actuar amb aigua depurada en el sector productiu. Anem amb aigua depurada al manteniment ecològic, anem amb aigua depurada a l'oci i a camps de golf. Gràcies a Déu, estam avui en dia en vies d'aconseguir això. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

III.1) Proposició no de llei RGE núm. 752/95, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a litoral i ports esportius.

EL SR. PRESIDENT:

Passam al tercer punt de l'ordre del dia, que correspon a proposicions no de llei. Hi veurem en primer lloc la proposició 752, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a litoral i ports esportius. Té la paraula, pel grup proponent, la diputada Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades i senyors diputats. La confrontació administrativa en tot el desenvolupament legislatiu del Govern de la Comunitat Autònoma en referència a l'ordenació del litoral, el Pla de ports esportius, l'ordre sobre criteris generals de distribució, explotació i instal·lació de serveis de temporada, termini d'ordenació del litoral, estudis alternatius per a la delimitació de zones de domini públic que realitza la Direcció general de Costes, per quins motius es produeixen? Intentàrem, amb la interpel·lació, assenyalar si vertaderament aquesta confrontació entre les dues administracions era un problema competencial o era un problema de protecció de la costa. De fet, no van ser vàlides les respostes del Govern. El conseller, al marge d'assenyalar que érem centralistes i després plorar que eren molt bons al·lots i que l'Estat era molt malcriat, no va arribar a més coses. Intents de confondre l'opinió pública. D'entrada, hem d'assenyalar que en absolut

aquesta comunitat -ho deim els socialistes- pot renunciar a la competència de l'ordenació del litoral, és una competència pròpia d'aquesta comunitat, que l'ha d'executar i a la qual, de cap de les maneres, la comunitat ha de renunciar. Per tant, cap plantejament centralista, sinó, més aviat, tot el contrari.

Però exercir competències no pot ser una patent de cors. L'exercici de les competències no implica fer el que un vol. La protecció de la zona de domini públic que implica la Llei de costes no és un acte, a més, contrari a ningú, no està fet en contra de ningú, és un dret que tenim tots els ciutadans i que beneficia -n'estic convençuda- no només l'economia d'aquestes illes, sinó també tot el que és l'ordenació del territori. Establir els principis, les garanties generals, per protegir el nostre litoral per part de l'Estat no és cap atemptat a l'autonomia de ningú, encara que se sigui contrari a aquesta protecció, encara que se sigui contrari a la suficient protecció practicada en el nostre litoral, i és on creim que neix el conflicte, un conflicte de rebaixa de la protecció del nostre litoral emparat en problemes competencials que protegeixen la costa front la voluntat d'aquest govern de no protecció.

Els exemples, de fet, són molt clars, ¿on va ser bon i bé el conflicte o quins eren els paràmetres del conflicte del Pla de ports esportius? Bàsicament, s'assenyalava, per part de l'Estat, que el desenvolupament de la tipologia de les instal·lacions nàutiques previstes observava, implicava, una definició maximalista dels varadors, els dóna unes possibilitats d'esplanada, edificació, zona d'aparcament, serveis annexos i amarraments que, afegits a una menor exigència de documentació en la seva tramitació, podrien donar lloc a desviar la demanda de ports o d'arsenes esportives a aquest tipus d'instal·lacions, en detriment de les necessàries garanties mediambientals. Per altra banda, també s'assenyalava i s'especificava la necessitat que el Pla director de ports esportius comptés, al marge dels estudis detallats que impliquen qual-sevol actuació d'impacte ambiental, amb el que implicarien aquests ports esportius en el litoral, per tant, també un estudi d'impacte ambiental.

Per tant, els conflictes bàsicament són de facilitar tramitacions, de descriure quins són les instal·lacions amb unes condicions maximalistes a favor de l'edificació. El mateix passa amb l'ordre sobre criteris generals de distribució i explotació dels serveis de temporada en el litoral balear, on hi ha el conflicte? Bàsicament en la privatització que es fa de la zona de domini públic i, ho afegim aquí, en l'incompliment de la Llei d'espais naturals, que assenyalava molt clar la impossibilitat de canviar utilitzacions que impliquin transformació del seu destí o naturalesa dels territoris inclosos dins un espai natural, cosa que no va tenir en compte en absolut l'ordre assenyalada. I en darrer terme, on continua el conflicte? Quan s'ecanreguen i es fan estudis alternatius a les delimitacions que a les zones de domini públic hi ha realitzat la Direcció General de Costes, i aquí els exemples són molt clars, passen i es fan aquestes delimitacions alternatives; la Comunitat Autònoma recorre amb doblers públics les deli-

mitacions de Sant Josep, de Formentera, de sa Canova (Artà), i es fa perquè els batles d'alguns d'aquests ajuntaments, com són el de Sant Josep i el de Formentera, discrepen de l'excessiva protecció d'aquestes zones, igualment, a sa Canova, una zona conflictiva pel seu caràcter de dunes, que fa que les partions provisionals s'endinsin molts de metres terra endins.

Per tant, creim que els conflictes existents entre les dues administracions, que l'únic que aconseguixen és perjudicar l'administrat i crear inseguretat jurídica, es podrien resoldre perfectament adequant aquest tipus d'ordenació que la Comunitat Autònoma ha fet com a pròpia en acceptar aquesta capacitat d'ordenació del litoral de la Comunitat Autònoma i ajustar-la als principis de protecció establerts a la Llei de costes, i un dels exemples molt clars a aquest nivell és la reconducció, a nivell estatal, de Convergència i Unió; una modificació de la Llei de costes, que en principi es planteja com un problema competencial, que d'entrada agafa rebuig de molts de grups ecologistes, per exemple, es modifica ara, es reclama la mateixa autonomia però s'augmenten els nivells de protecció a un punt en què l'acord es fa possible, bàsicament perquè els nivells de protecció del litoral augmenten o es mantenen, i creim que açò és una cosa totalment irrenunciable, sigui qui sigui qui ha de detenir les competències. Creim que la Comunitat Autònoma ho ha de fer, respectant els principis fonamentals de protecció que estableix la llei de costes actual. Gràcies.

(El Sr. Vice-president primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Barceló.

Altres grups que hi vulguin intervenir?

Per part del Grup MIXT, té la paraula el Sr. Pascual.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Intervenció des de l'escó perquè el que diré no serà llarg en el temps, ja que de la intervenció de la Sra. Barceló m'ha quedat un dubte important, que és el següent... Jo he entès que ha parlat de problemes del Govern amb l'Administració central, però si no vaig malament, aquest problema és del Govern, que es dedica a fer al·legacions a municipis com Campos, com Artà, a sa Canova, Sant Josep o Formentera, com pareix, sobre atermentament de la costa i, per tant, també sobre les zones de servitud de protecció, que és una competència estatal, i joestic d'acord amb vostè que tenc la impressió que aquest govern està en una línia que no és suficientment proteccionista, sinó a l'inrevés, o sigui, excessivament permissiva, quant que es pugui construir en el litoral. Hi

estic d'acord, amb això. De les informacions que jo tenc, puc dir que la Direcció General de Costes o la secretaria d'Estat corresponent, ha de fer un esforç extra pel que fa a les Illes Balears quant a la seva tasca d'acció política des de Madrid, perquè el govern d'aquí està fent aquestes actuacions. Jo vull recordar, crec que en aquest moment és oportú, les resistències que hi ha, que fins i tot el Pla d'ordenació de l'oferta turística, quan el consell insular ha dit, en ses Coves, que aquells apartaments que s'hi fan eren sòl urbanitzable i, per tant, legalitzables en aquest moment, que els tribunsals no han volgut suspendre l'acord del consell insular i en canvi han suspès la llicència d'obres, idò, encara surt el Pla d'ordenació de l'oferta turística amb una franja de protecció, amb una zona de servitud de protecció de 20 metres i no de 100 metres, vull dir que és una resistència, pareix que els treuen un queixal, aquesta és la impressió que fan.

Per tant, nosaltres no podem estar en la línia del Govern, quant que sí que hi pot haver equívocacions i pot ser necessari ajudar la gent que al·legui correctament, però no d'aquesta manera com ho fa el Govern, que a vegades fa la impressió que hi ha determinats municipis o determinades zones que han de ser objecte de més al·legacions, no sé per què, però per interessos poc clars.

Però bé, això no és objecte d'aquesta proposició no de llei, és la segona part. Aquí parlem del decret de 26 de maig del 94 sobre plans d'ordenació del litoral, que és un decret que parla, més a viat, del procediment, no entra en el fons de la qüestió, si hi ha d'haver més quiosquets o menys, si hi ha d'haver més espai per a embarcacions o no n'hi ha d'haver, si han de ser instal·lacions permanents o de temporada; tot això no ho diu. Per tant, jo no veig en aquest moment..., dic que no ho veig perquè a la millor vostè (...) després que aquest decret vagi en contra de l'article 2 de la Llei de costes, no ho acab de veure.

Bé, el Pla director dels ports esportius respecte de l'illa de Mallorca. Hi ha un port nou, que és el port de Sant Elm, s'hi pot discutir; hi ha el tema de les discussions de les competències respecte dels varadors, és clar que és un tema de competències, i si arriben a un acord, està bé, nosaltres, en principi, en cas de dubte, sempre hem donat suport a la Comunitat Autònoma, quant a la competència. I a l'illa de Mallorca hi ha poques coses a millorar, quant al Pla de ports esportius, abans era manifestament millorable, però es va modificar; també hi ha molta d'oposició a aquest port a Andratx, també hi ha sectors d'Andratx que no el volen. O sigui, tampoc no veig que es pugui dir del pla director que excessivament va en contra de l'article 2 de la Llei de costes.

L'ordre de 4 de maig, de criteris generals de distribució d'instal·lacions, tal volta, sí, i la resolució de març de 1994, que, per cert, no l'hem trobada, perquè no deu estar publicada en el *Bulletí Oficial de la Comunitat Autònoma*, almanco no la hi hem trobada, els serveis d'aquesta biblioteca no la hi han trobada; bé, en això ens queda el dubte.

Però repetesc que una cosa són els conflictes que hi ha entre el Govern i la Direcció General de Costes i l'altra, el contingut d'aquesta proposició no de llei que fa referència a l'ordenació pròpiament dita per part del Govern balear i que res té a veure amb aquestes al·legacions que s'han dites. Jo esperaré a més explicacions; si no tenc unes explicacions convincent, ens abstindrem en aquesta proposició no de llei.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pascual. Per part del PSM i EEM, té la paraula la Sra. Vadell.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Ens diu l'article 10.3 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears que correspon a la Comunitat Autònoma exercir la competència exclusiva en les matèries següents: Ordenació del territori, litoral inclòs; urbanisme i habitatge. Aquest àmbit competencial tan ample obliga a qui assumeixi tal competència a tenir en compte, per tal de dur-la a terme, la incidència territorial de totes les actuacions dels poders públics per garantir el millor ús dels recursos del sòl, del subsòl, de l'aire i de l'aigua i l'equilibri entre les diferents parts del territori. Quant totes aquestes actuacions sobre un mateix territori corresponen a una sola administració, l'ordenació del territori pot plantejar problemes d'organització, però no originarà altres problemes jurídics en relació amb les potestats de l'Administració i el dret dels particulars. En el cas de la nostra comunitat autònoma, que segons l'Estatut hi té competències exclusives, l'atribució no es pot entendre en termes absoluts que eliminen les competències que la Constitució reserva a l'Estat. Ens trobam, per tant, davant d'una competència compartida amb l'Estat perquè, d'acord amb la mateixa Constitució, hi ha matèries que incideixen en la legislació urbanística, respecte de les quals l'Estat té competències amb caràcter exclusiu. Hi tenim competències per a l'ordenació del litoral, però hi ha la Llei de costes, Llei 22/1981, de 28 de juliol, que actua com a element condicionador d'aquestes competències. Entenem que la Comunitat Autònoma ha de ser qui a l'empara de la Constitució i de l'Estatut, i en virtut del Reial Decret 356/1995, de 20 de febrer, de tràns de competències en matèria d'ordenació del litoral i abocaments a la mar, ha de dictar normes i plans per regular l'ús del litoral. Hem reclamant del Govern que redactés aquests plans d'ordenació del litoral en moltíssimes d'ocasions, perquè l'absència crea inseguretat i provoca abusos que incideixen de manera molt negativa sobre aquesta franja de terreny tan fràgil de la vorera de la mar. No obstant això, entenem que les normes que dicta la Comunitat Autònoma no han de servir d'excusa per permetre una utilització d'aquest espai públic que vulneri els principis de protecció que propugna la Llei de costes. Nosaltres estariem totalment d'acord si l'esperit dels decrets, plans, ordres, etc., dictats pel Govern

fossin més proteccionistes que la pròpia llei, però de cap manera s'ha d'intentar utilitzar la potestat d'ordenar per desprotegir. La llei de costes, la considerem una llei de mínims, i la Comunitat Autònoma, amb els seus plans d'ordenació, no sols ha de respectar aquesta llei, sinó que entenem que, per les característiques específiques de les Illes, s'hi necessita una protecció major.

Per tant, Sra. Barceló, nosaltres donarem suport a aquesta proposició no de llei, de la qual hem de dir que la considerem un tant abstracta i, per això, la meua exposició, d'una manera molt global, perquè entenem que els conflictes competencials entre la Comunitat Autònoma i l'Estat en aquesta matèria sols perjudiquen els ciutadans i el territori de les Illes Balears. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Vadell. Per part del Grup PP-UM, té la paraula el Sr. José María González.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados. La proposición no de ley del Grupo Socialista pretende que el Parlamento de las Islas inste al Gobierno de la Comunidad a modificar una serie de normativas, en el sentido de aceptar implícita y explícitamente los objetivos de la Ley de costas establecidos en su artículo 2. El artículo 2 de la Ley de costas dice que "la actuación administrativa sobre el dominio público marítimo-terrestre perseguirá los siguientes fines: a) Determinar el dominio público marítimo-terrestre, asegurar su integridad y adecuada conservación, adoptando en su caso las medidas de protección y restauración necesarias. b) Garantizar el uso público del mar, de su ribera y del resto del dominio público marítimo-terrestre, sin más excepciones que las derivadas de razón de interés público debidamente justificadas. c) Regular la utilización racional de estos bienes en términos acordes con su naturaleza, sus fines y con respecto al paisaje, el medio ambiente y el patrimonio histórico. d) Conseguir y mantener un adecuado nivel de calidad de las aguas y de la ribera del mar". Estos son los fines y ésta es la propuesta que nos hace el Grupo Socialista, que el Parlamento inste al Gobierno que aplique una determinada normativa, la modifique en el sentido de acomodarla a esta finalidad. La verdad es que no se acaba de entender muy bien cómo casa este asunto.

El decreto de 26 de abril del 94 sobre planes de ordenación del litoral, decreto del Gobierno de la Comunidad, fue objeto de recurso contencioso-administrativo por la Administración del Estado, está pendiente de resolución, y se plantea por cuestiones puramente competenciales y procedimentales y, en ningún caso, desde luego, por cuestiones que tenga nada que ver con el artículo 2 de la Ley de costas; concretamente, la demanda presentada por la Administración del Estado se fundamenta en esencia en las siguientes consideraciones: Uno, nulidad total del decreto por oponerse a la ley de costas, que no prevé los planes de ordenación con carác-

ter autónomo -nada que ver con el artículo 2-; dos, por insuficiencia de rango, pues dichos planes deben crearse por ley -nada que ver con el artículo 2-; tres, por establecer instrumentos de planificación no previstos en la Ley autonómica 8/1987, de 1 de abril, de ordenación territorial. Aparte de lo pintoresco del argumento en sí, nada que ver con el artículo 2.

El Plan director de puertos deportivos e instalaciones náuticas se encuentra en igual situación, recurrido por la Administración del Estado y sin que todavía haya recaído resolución sobre él. Las razones, novelas aparte que nos cuente la Sra. Barceló, de si los varaderos son muy grandes o muy pequeños, son estricta y puramente competenciales, y básicamente se refieren a dos cosas: Una, a la zona del puerto de Palma, porque el puerto de Palma, opina la Administración del Estado que es todo, desde Cala Figuera hasta Enderrocat, así textualmente lo dice, y no quiere que la Comunidad Autónoma, mediante el Plan director de puertos deportivos, entre en la ordenación del puerto deportivo de Palma, del puerto de s'Arenal, del de Can Pastilla, etc., de los cuatro o cinco puertos deportivos que hay, que yo creo que nada tienen que ver con el puerto deportivo de Palma, pero la Administración del Estado cree que sí, y eso está *sub iudice*, depende de lo que nos digan. Y la otra cuestión, que, efectivamente, esa sí que toca a los varaderos, es una cuestión competencial que se refiere a las concesiones de obras fijas en el mar, así como a las de instalaciones marítimas menores, tales como embarcaderos, pantalanes, varaderos y otras análogas que no formen parte de un puerto o estén adscritas al mismo por otras causas, eso entiende la Administración del Estado en el recurso que presentó ante los tribunales contenciosos, que por ello "excepto los puertos deportivos y puertos de refugio, las demás instalaciones náuticas a que se refiere el plan se rigen por la Ley de costas, y no de forma subsidiaria, al ser instalaciones marítimas menores de competencia estatal y, por tanto, la tramitación de expedientes para las concesiones -esto es lo que le duele- se rige por lo determinado en el capítulo quinto de la Ley de costas -nada que ver con el artículo 2- y su desarrollo reglamentario -por cierto, reglamento que también está en los tribunales-, especialmente el artículo 146 de este reglamento de 1 de diciembre del 89, que reduce la intervención de la Comunidad Autónoma al mero informe". Esto es lo que preocupa a la Administración del Estado, no si los varaderos son muy grandes o muy pequeños. Por amor de Dios, Sra. Barceló, no nos cuente usted cuentos chinos o laosianos, que ahora están de moda, no nos cuente usted historias, no. El Plan de puertos deportivos está también recurrido por nada que ver con el artículo 2 de la Ley de costas, sino por cuestiones procedimentales y por cuestiones de conflicto de competencias entre Comunidad Autónoma y Estado.

Finalmente, nos queda la orden de 4 de marzo del 94, en la resolución de 14 de marzo del 94, igualmente

recorrida por la Administración del Estado, que se refieren a la distribución de instalación de servicios de temporada, para entendernos, chiringuitos, hamacas y toda esta historia, toda esta canción, y también por cuestiones puramente competenciales, porque, en definitiva, quieren tener la última palabra en la concesión y en la determinación de estas instalaciones, y concretamente se basa, la demanda de la Administración del Estado, me parece que en tres argumentos: Uno, inexistencia de expedientes separados para tramitación de la orden -se refiere a la orden de 4 de marzo del 94- y las 34 resoluciones, o sea que la Administración de la Comunidad Autónoma tramita las 34 zonas en que se regula la instalación definitiva de servicios anejos a la explotación de las playas y, como las tramita todas juntas, en vez de 34 expedientes, hace uno, pues ésa es la primera razón de la Administración del Estado para oponerse; segundo, se excede en las competencias propias -aquí es donde le duele-, vulnerando la normativa de costas al referirse a aspectos de tramitación, aguas interiores, etc., estamos en lo mismo, Sra. Barceló, nada que ver con el artículo 2 de la Ley de costas, nada que ver, y tercero, defectos procedimentales. Fundamentalmente, por estas tres cosas se oponen también a esta normativa de instalaciones.

Por consiguiente, a mí me parece que dejó bastante claro que la proposición no de ley que presenta el Grupo Socialista hoy y que aquí debatimos es extemporánea y es incongruente. Es extemporánea en cuanto que toda esta normativa de la que está hablando es una normativa que está en este momento en los tribunales contenciosos-administrativos, independientemente de opiniones que seguramente tendríamos, encontradas, sobre las argumentaciones que ha dado la Administración central para recurrirlas, y que algunas me parece verdaderamente jocosas, pero independientemente de eso, a lo mejor los tribunales contencioso-administrativos les dan toda la razón, parte de la razón o ninguna razón, pero en cualquier caso, dejemos que los tribunales trabajen y que sean ellos los que decidan sobre el tema; por esas razón me parece extemporánea. Pero además me parece incongruente, porque se viene hoy aquí a traer la petición de que toda esta normativa se anule para adaptarla al artículo 2, cuando todo lo que se está pidiendo por parte de la Administración del Estado no tiene nada que ver con ese artículo 2, ni en ningún momento la Administración del Estado se refiere para nada a los fines y objetivos que inspiran esa normativa, que en ese aspecto, por lo menos, la Administración del Estado parece respetarlos y parece considerar que efectivamente se cumple el artículo 2, porque si la Administración del Estado no lo considerara, a todo este cúmulo de razones que antes he leído añadiría también algunas que se refieran a las finalidades y objetivos que se contienen en el artículo 2. Por consiguiente, su propuesta es incongruente con el tema y con la situación en que esto está.

De manera que lógicamente, y dicho esto, no necesito decir que nuestro grupo no va a apoyar esta proposición no de ley. Nada más, muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. González.

En torn de rèplica, té la paraula la Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Potser havia valorat més la capacitat d'enteniment del portaveu del Partit Popular. Que implicàvem o que volíem pretenir, vist un poc en la primera exposició que s'ha fet, els problemes que impliquen el desenvolupament legislatiu d'aquest govern respecte de l'ordenació del litoral. Creïm i mantenim que fonamentalment hi ha problemes de rebaixa de la protecció de la Llei de costes, i per tant, sota un epígraf molt general, perquè les voluntats polítiques són difícils de poder establir i concretar, voldríem que la Comunitat Autònoma a l'hora de desenvolupar aquest desenvolupament reglamentari de l'ordenació del litoral, tingués clar que és important la conservació del domini públic, voldríem que tingués clar que és necessari mantenir i fer feina per un nivell de qualitat d'aigües i de la ribera de la mar, voldríem que la Comunitat Autònoma mantingués una política més proteccionista sobre el litoral que la que hi té. Deim açò perquè cadascun d'aquests desenvolupaments que hem assenyalat tenen, quan es tracta de passar-se respecte de la seva competència..., sempre es fa per rebaixar aquest nivell de protecció, i açò és el que preteníem, que hi hagués la voluntat política de corregir-ho. Quan parlem de ports esportius, en referència als varadors, es rebaixa la definició que es fa de varador i amb la facilitat o amb la rebaixa de tramitació, què es fa? Senzillament es fomenta un tipus d'instal·lació amb un nivell d'instal·lació i d'obra molt més elevat que com actualment es permet, per tant, on hi ha el conflicte, i implica una rebaixa del nivell de protecció que dona la Llei de costes. Açò és el que ens preocupa fonamentalment aquí ara, que la demanda cap un tipus de varadors es doni perquè es permet construir molt més i, per tant, açò té una implicació directa i relacionada amb l'article 2 de la Llei de costes, quant a rebaixar el nivell de protecció del nostre litoral, és així de clar, si no, la Comunitat Autònoma no hauria inventat un altre tipus de reglamentació per treure els tràmits i les autoritzacions, i no hauria hagut de menester definir què és un varador, si evidentment no es fa per rebaixar plantejaments, per donar més facilitats de construcció. Per què hi entra en conflicte? Perquè vostès en volen bastant més. Igualment passa amb les instal·lacions temporals o amb l'ordenació del litoral, s'hi duu una política de facilitar, fins i tot a dins els espais naturals, perquè hi ha sol·licituds a aquest nivell, de fet, la relació de platges que volien..., i donar establiments d'aquest tipus, i moltes de les quals són espais naturals d'especial interès, i aquí hi ha també una llei a tenir en compte.

Per tant, veim que en cada actuació sobre el litoral s'intenta una privatització sobre el que és una zona de domini públic, un ús privatiu respecte d'un ús públic que nosaltres defensam. Per açò, la Comunitat Autònoma, i com a exemple d'aquest nivell de ser restrictius, amb el que implica la protecció de la costa, fa aquest tipus d'estudis alternatius respecte de les delimitacions de la zona de domini públic, allà on creu que vertaderament la protecció és excessiva, mai no es fa a l'inrevés, justament sempre es fa perquè es considera excessiva la protecció.

Per tant, creiem que valia la pena, encara que fos a nivell testimonial, que el Govern tingués clars els principis que informen la Llei de costes, i encara que fos de manera molt genèrica, es donés total suport a la protecció del litoral mitjançant..., hi donés total suport, com a mínim, que és aquesta llei de costes, i a partir d'aquí, evidentment, totes les possibilitats i tot el marge de maniobra perquè augmenti aquest nivell de protecció. Gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Barceló.

Intervencions en contrarèplica? Sr. González i Ortea, té la paraula.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados. Prometo que seré muy breve. Sra. Barceló, esto es otra cosa; usted antes plantea una cuestión. además, la plantean por escrito, y ahora ya plantea otra cosa.

Usted me dice que quisieran que, a nivel testimonial, el Gobierno se enterara de los criterios del artículo 2 de la Ley de costas, le he hecho un buen favor, porque los he leído, han quedado registrados incluso en el *Diario de Sesiones*, conforme, bien, a nivel testimonial, el Gobierno, por favor, entérese del artículo 2, y dice también que al menos, al desarrollar la normativa, queríamos que el Gobierno tuviera en cuenta la conservación del litoral y la limpieza de las aguas, sí, ya lo dice el artículo 2, pero bien, nosotros también. Si usted presenta una proposición no de ley diciendo simplemente que están dispuestos a pedir al Gobierno que por favor tenga en cuenta el artículo 2 al desarrollar su normativa, en uso de sus legítimas competencias sobre ordenación del litoral, en relación con esto y que tenga en cuenta la conservación y la limpieza de las aguas, perfecto, nosotros lo votamos a favor, eso sí que se lo votamos a favor, sin ninguna duda.

Bueno, lo de la construcción de varaderos. Usted se empeña en contarnos una novela, yo no sé cuántos metros piden de varadero, pero el que defina, la ley, el varadero..., casi todas las leyes de obras públicas definen previamente lo que son los elementos que después desarrollan, porque hay

que definirlos, es bastante lógico, porque el ciudadano normal no sabe exactamente el alcance de lo que es, por ejemplo, un varadero, no es fácil, y caben muchas definiciones, pero en fin, a usted le parece que son muy grandes, y la verdad, no me acuerdo, en el Plan de puertos deportivos, no me acuerdo de lo grandes que sean los varaderos, pero a lo mejor llegábamos fácilmente a un acuerdo de reducirlos, eso tampoco tiene mayor importancia, pero tampoco justifica esto.

Finalmente, lo de la privatización del dominio público. Yo tengo por aquí -no sé si lo he dejado en el escaño- uno de los célebres 34 documentos de la normativa esta que está recurrida por la Administración del Estado, y no me diga usted que se llama privatizar, porque además eso lo vienen haciendo a lo largo de toda la historia todas las administraciones. por ejemplo, tengo aquí unas playas y lo que ordena de estas playas es el número de hamacas y el número de mesas que hay delante el bar, eso es lo que ordena uno de ellos; aquí los tengo, los otros 33 son iguales. Por consiguiente, no me diga usted que esta normativa pretende privatizar el litoral, ¡hombre!, pretende regular el uso de determinadas instalaciones que nadie sensatamente puede pretender que no se usen, es evidente que son negocios legítimos, que además se vienen desarrollando hace tiempo y lo suyo es ordenarlos, pero en ningún caso prohibirlos.

Por consiguiente, Sra. Barceló, vuelvo a decir..., y mire, ahora incluso se me ocurrió en el escaño, ya sé que se sonreirá, seguramente no me hará caso, pero le hago una propuesta, retire usted esto, porque lo que dice aquí no es verdad ni tiene absolutamente nada que ver con la realidad, porque insisto en que es extemporánea, y eso no me lo ha discutido usted, es extemporánea e incongruente. Haga usted otra proposición no de ley y yo creo que la aprobaremos por unanimidad en esta cámara, recomendando al Gobierno una especial atención a los criterios contenidos en el artículo 2, y si quiere, desarrollándolo con algo de literatura, con algo de literatura, pero que se ajuste a la realidad, no nos cuente novelas como la de los varaderos. Nada más, muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. González i Ortea.

Acabat el debat, passarem a la votació.

Senyores i senyors diputats que voten a favor del text de la proposició no de llei, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que voten en contra, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que s'abstenen?

23 vots a favor, 29 en contra, 4 abstencions. Queda rebutjada la proposició no de llei.

III.2) Proposició no de llei RGE núm. 753/95, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a Pla quadriennal d'habitatge.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la segona proposició no de llei, que és la 753, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a Pla quadriennal d'habitatge. Té la paraula, pel grup proposant, el diputat Sr. Antich.

EL SR. ANTICH I OLIVER:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Dia 1 de febrer es va veure en aquesta cambra una interpellació sobre el Pla quadriennal d'habitatge. El nostre grup interpellava el Govern de la comunitat Autònoma en relació amb l'execució d'aquest pla. El plantejàvem perquè, segons els resultats publicats el novembre de l'any 1994, s'observava que la nostra comunitat tenia un dels graus de compliment més baixos, fins al punt de tenir només per darrera la Comunitat Autònoma de Cantàbria. El novembre de 1994 es podia observar que ni en habitatges de protecció oficial de règim general ni en el règim especial, ni en habitatges a preu taxat, ni en rehabilitació, ni en actuacions de sol s'havien complert els objectius marcats o fixats l'any 1992. El grau de compliment global dels diferents eixos d'actuació respecte dels objectius estaven entorn d'un 68%. El conseller va justificar els resultats en relació amb el règim general d'habitatges de protecció oficial dient que l'Administració autonòmica havia complert, ja que s'havien tramitades més classificacions que habitatges prevists hi havia i que si després, a l'hora d'anar als bancs, les operacions no havien culminat en préstecs i en l'efectiva construcció dels habitatges no era culpa de l'administració autonòmica. El conseller va dir, a més, que en règim especial d'VPO hi havia hagut un èxit i un fracàs, un èxit perquè l'Ibavi en solitari havia cobert un 69% respecte del percentatge que teníem assumit segons conveni i un fracàs perquè la iniciativa privada no vol entrar en aquest tipus de projecte. El cert és que el grau de compliment del conveni no és el desitjable, no és bo, i això provoca deixar d'aprofitar doblers que vénen de fora que vénen de l'Estat, deixar de fer actuacions en habitatge, que són molt necessàries, i deixar d'aprofitar uns energies econòmiques importants per al sector de la construcció. Segons el conseller, hem tengut un èxit en habitatges de règim especial, l'Ibavi tot sol, en solitari, n'ha fet un 69% respecte dels objectius que ens marcàrem l'any 1992, tot un èxit si recordam que l'únic compromís que va assumir el Govern l'any 1992 era precisament assegurar que es farien els habitatges d'VPO en règim especial, això s'explicava dient que les de règim general, habitatges a preu taxat i actuacions en rehabilitació depenien de la voluntat dels promotors privats, dels adquirents, dels propietaris i, per tant, sobre això no es podia assegurar res, i en canvi, en els de règim especial, que depenien de l'actuació directa del Govern a través de l'Ibavi, sí que era

sobre els únics que és podia comprometre el Govern a fer. Per tant, quan signàrem el conveni, tots teníem ben clar, fins i tot l'ex-conseller Sr. Saiz, que el règim especial anava a càrrec de l'Ibavi i poca o gens de confiança tenia ningú que els promotors privats s'interessassin per aquest règim. És per això que ens estranya que a aquestes altures algú ens digui que aquesta falta d'interès és una novetat d'última hora.

El règim especial va dirigit als segments de la població més desfavorits, a aquelles famílies situades, en qüestió d'ingressos econòmics, per sota del 2'5 del salari mínim interprofessional, de les quals un gran percentatge estan voltades d'altres problemàtiques socials, a més de la de manca d'habitatge; per tant, no és il·lògic pensar que es tracta de l'eix del conveni, que hauria de tenir una atenció prioritària per part de les institucions públiques, per part del Govern, és, sense cap dubte, un objectiu fonamental i prioritari de qualsevol política d'habitatges; en definitiva, és el vertader esperit de l'article de la nostra Constitució que parla que tothom té dret a un habitatge digne i que les institucions públiques promouran el necessari per fer complir aquest dret, per cert, hi estigui o no interessada la iniciativa privada.

És per això que en el primer punt de la proposició no de llei demanam que el Govern encarregui a l'Ibavi, com a objectiu prioritari i fonamental, la construcció d'habitatges en règim especial i que, com a mínim, en acabar el pla quadriennal s'hagin complert els objectius que ens havíem marcat en matèria de règim especial, dic com a mínim perquè hi haguéssim pogut anar més enllà, el conveni preveia la possibilitat de poder demanar més finançament en el supòsit de complir els objectius. En comptes que nosaltres aprofitàssim doblers d'altres bandes, de continuar així molt possiblement a altres bandes aprofiten els nostres doblers, aquells que de qualche manera no haurem sabut invertir, no harem sabut gestionar.

El règim especial té altres mals, a més de no fer tots els habitatges que podríem fer, els quals ens havíem compromès a fer, a més d'això, el que fem no respon a la realitat perquè destinam una gran part del règim especial a fer habitatges en règim de compra-venda i un petit percentatge a fer habitatges de lloguer, quan sabem que dins aquest segment de la població, donades les circumstàncies econòmiques dels sol·licitants, la proporció hauria de ser exactament a l'inrevés.

En definitiva, és una llàstima no haver anat, en règim especial, més enllà dels objectius que ens havíem marcat. Ara ja, en el moment en què estam d'execució del pla i atesos els resultats que hi hem pogut veure, només ens queda demanar que, com a mínim, al final del pla 1992-1995 hagin complert allò que ve fixat en el conveni que tenim signat en relació amb el pla quadriennal.

Per altra banda, el punt segon de la proposició no de llei demana que s'estableixi el mecanisme adient per aconseguir una major col·laboració i informació amb ajuntaments, entitats financeres i promotors per, d'aquesta manera, poder complir els objectius establerts per la nostra comunitat en el Pla d'habitatge 1992-1995.

Supòs que algú em dirà que tot això ja es fa, però esper que almanco reconegui que els resultats no són els que tots desitjaríem. El conveni per facilitar el compliment i per adequar-lo a les necessitats preveu la possibilitat de trasvassar doblers d'una línia a l'altra, sempre que es compleixin, això sí, els objectius; per ventura per aquest camí s'hauria pogut donar prioritat a la rehabilitació sobre la nova construcció i així fer front a la gran quantitat de cases buides que tenim. Però per donar una empenta a la rehabilitació s'ha de crear oficines que ajudin a salvar burocràcies, burocràcies que són moltes vegades les causants que molta de gent faci anques enrera en aquestes qüestions, i en això els ajuntaments podrien ajudar facilitant tramitacions de llicències, donant informació, col·laborant, en definitiva, en tota aquesta qüestió, però això s'ha de promoure, s'ha d'organitzar. Igualment, s'ha d'estudiar si es fa el suficient en política de sòl, si a través dels planejaments es poden establir nous camins que facilitin també el compliment del pla; la política de sòl és bàsica per a una política d'habitatge. S'han de coordinar ajuntaments i promotors perquè s'interessin per aquesta matèria i salvar en el que sigui possible el que ocasiona que els resultats no siguin tot el bons que nosaltres voldríem. Hem d'intentar que les entitats financeres participin més en el tema d'habitatge i estudiar també quins són els entrebancs que fan que això no sigui així. Hem d'augmentar la informació sobre el tema. Hem d'aprofitar tots els camins que ens brinda el conveni per a millor compliment. En definitiva, hauríem de fer tot el possible per aprofitar, al màxim, el temps que ens queda d'execució del pla quadriennal, per treure'n els màxims resultats possibles, perquè això significa aprofitar doblers que vénen de fora i, sobretot, perquè es tracta de fer front a una problemàtica, la d'habitatge, que tots hauríem de tenir com a prioritària, tal i com estableix la nostra Constitució. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Antich. Altres grups que vulguin intervenir? Pel Grup Parlamentari MIXT, el Sr. Pascual i Amorós té la paraula.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President. Senyores i senyors, i Srs. Diputats. Aquesta proposició no de llei té dos apartats, el segon dels quals és obvi, en el sentit que fa molt mal dir que no, perquè això d'establir els mecanismes de col·laboració i informació permanents amb ajuntaments, entitats financeres i promotors, direm que sí, encara que, evidentment, pressuposem que el Govern ho fa, en certa manera, però és millor que s'incentivi des del Parlament, o sigui, que es digui que s'intensifiqui,

Respecte del primer punt, com a criteri, construir més habitatges de règim especial crec que és un bon objectiu, però, evidentment, això ha d'anar acompanyat de les previsions pressupostàries corresponents, quan demana els 649 VPO de règim especial. Si això és el que marca el conveni firmat, no hi ha cap inconvenient per votar a favor. En qualsevol cas, a mi m'agradaria que el Sr. Antich, a la seva rèplica, donàs unes explicacions més detallades respecte d'aquest punt que he parlat. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pascual. Pel Grup PSM i EEM, la Sra. Vadell té la paraula.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President. El Sr. Antich ens presenta una proposició no de llei amb dos punts. Del primer li he de dir que peca, des del nostre modest punt de vista, d'utòpic. Vostè demana que, en el marc del pla d'habitatge 1992-1995, es construeixin 649 habitatges de protecció oficial de règim especial. Tenc una còpia del pla o del programa d'actuacions que varen convenir el Ministeri d'Obres Públiques i la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, i diu que habitatges de protecció oficial de règim especial se'n farien 1.255, en quatre anys, 175 en el 92, 300 en el 93, 320 en el 94 i 460 en el 95. Si ens els tres anys anteriors només se n'han fet 606, que és el resultat de la resta total de la suma de totes elles, com vol que, en deu mesos, se'n facin 649?

Evidentment, és pràcticament impossible que es puguin fer. No obstant això, nosaltres volem manifestar que no estam en absolut d'acord, i no podem permetre, o el Govern no pot permetre deixar d'aprofitar recursos que vénen de fora, perquè llavors ens queixam que no en vénen per altres conceptes com, per exemple, per carreteres. Quan els tenim, ens els serveixen, pràcticament, i ens obliguen, perquè hi ha totes les facilitats perquè es puguin complir, no els hem de deixar d'aprofitar.

També li vull dir que li votarem a favor, encara que sigui per deixar constància que nosaltres volem que els plans es compleixin, encara que ens sembli impossible.

El punt 2 és evident. Sense la col·laboració dels ajuntaments i de les entitats financeres, és molt mal de fer que es pugui fer qualsevol actuació d'aquest tipus, i els ciutadans han de tenir totes les facilitats possibles per poder tramitar i poder tenir tota la informació possible en matèria d'habitatge.

Creim que, a partir d'ara, -a finals del 95 acaba aquest pla-, i, a partir de llavors, quan es facin nous convenis, s'hauran de tenir molt en compte altres situacions, com és l'actual d'habitatges abandonats dins Ma-

Mallorca i a totes les Balears, però sobretot a Mallorca, i fer un programa més destinat de cara a la rehabilitació.

De moment, nosaltres, encara que sigui d'una manera testimonial, i per donar fe que volem que els plans es compleixin, donarem suport als dos punts d'aquesta proposició no de llei. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Vadell. Pel Grup PP-UM, el Sr. Huguet té la paraula.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Ja li han assenyalat els dos darrers portaveus, que m'han precedit, una certa contradicció o dificultat objectiva respecte de la seva proposició no de llei pel que fa a la quantitat d'habitatges de protecció oficial que vostè demana.

Però abans d'entrar a discutir l'argumentació que ens ha donat, li vull fer també observar la contradicció o incongruència que hi ha, per una part, quan assenjala al punt dos el que demanen que faci o volen que faci el Govern i que, en conseqüència, hem de pensar que són les causes a les quals atribueix que no hagi tengut èxit arribar al número total d'habitatges ja que, si demanen que s'estableixi un mecanisme de col·laboració i informació entre ajuntaments, entitats financeres i promotors, segurament és que aquesta excepció, que aconseguiria activar el fet de construir més habitatges. Si no, no ho demanarien.

Fetes aquestes dues primeres observacions, vull entrar a analitzar una mica el que, per a vostès, és el dogma o el fonament principal d'aquesta proposició no de llei, és a dir, el fet de no haver aconseguit els percentatges segons unes estadístiques enviades pel Ministeri a Balears. Per què no s'han aconseguit els objectius? Aquesta és la qüestió de la pregunta. Jo no he sentit que vostè, tan sols, hagi fet ni una de les reflexions necessàries per poder obtenir una resposta.

Miri, en qualsevol pla en actuació d'habitatge, hi ha, com a agent importantíssim, el promotor. En la promoció ho pot ser, efectivament, l'Administració pública, i tots estam d'acord que ha de tenir un protagonisme important en el règim especial l'Administració que té cura del tema de l'habitatge, en aquest cas, el Govern. Però hi ha també aquells particulars, les cooperatives, els ajuntaments, per ells mateixos o per altres, i també els promotors privats o constructors que entren a promocionar aquest tipus d'habitatge.

Què ha passat en el cas de les Illes Balears? Miri, en el cas de les Illes Balears, tot o pràcticament tot, ho ha fet el IBAVI, molt poques actuacions les han fetes els ajuntaments. I a més li puc dir quina ha estat la demanda. A Ferreries, de Menorca, que és el cas que conec, de 18 habitatges, en aquest moment, fa quasi mig any, n'hi ha 5 que encara no han estat sol·licitats. En Es Mercadal, 12 habitatges només, varen

passar els dos mesos durant els quals es posen a oferta pública, i es va haver de prorrogar i, fins passats més de sis mesos, no es varen poder col·locar totes. En Es Pont d'Inca, -és una dada que m'han donat, sobre Mallorca- han hagut d'ampliar terminis, perquè no hi ha prou demanda d'habitatges fets i a la venda en pla de règim especial.

Per què? Quina és la raó que succeeixi això? Són habitatges que tenen el preu més barat, i és un preu establert com el de més (...) nivell de protecció. Què passa? Que ens agradi o no, en aquesta Comunitat Autònoma, no hi ha una demanda d'aquest tipus d'habitatge. No hi ha una demanda molt forta d'habitatge de règim especial, ens agradi o no. No ho dic per dir-ho, ho dic després d'exposar els exemples de tres municipis de les illes de Menorca i Mallorca.

Però hi ha alguna cosa més. En general, el percentatge de promoció d'aquests habitatges, vénen dins aquest ordre. En persones físiques, als voltants d'un 30% -persones físiques de primer accés, tene també les dades per poblacions d'habitants-, entre un 1 i un 2%, és a dir, joves, gent jove. Auto-construcció un 10%. Promotors privats un 35%. Comunitat de propietaris no arriba a un 1%. Comunitats Autònomes un 7%. Ajuntaments o a través d'organismes dependents d'aquests un altre 7% i, altres un 3%.

Què passa a Balears? Què passa en aquesta Comunitat Autònoma? Que entre el IBAVI i els ajuntaments -els ajuntaments just tenen un 3%- s'ha fet el 90% d'habitatges de protecció oficial, és a dir, els habitatges de règim especial. No interessen als promotors privats, i no vull entrar a assenyalar el que ha passat amb les cooperatives. Jo crec que vostè, que és del partit i del grup socialista, sap molt bé per on se n'han anat els doblers que corresponia promoure a les cooperatives.

Li vull recordar un debat, en aquest mateix Parlament, el mes d'octubre del 91, després que hagués vengut la que, en aquell moment, era directora general d'habitatge, la Sra. Cristina Narbona, a oferir 8.000 habitatges -ho recorden?, la campanya i després de les eleccions del 91-, 8.000 habitatges a les Balears, i, el seu portaveu, en aquell temps, en matèria d'habitatge, el Sr. Obrador, n'havia demanat 3.000 per al municipi de Calvià, la fallida d'aquelles previsions és, tal vegada, una explicació important del motiu pel qual el percentatge tot sol -són cites que consten, si ho volen repassar, en el diari de sessions 7, de dia 10 d'octubre del 91. Si tenen ganes de donar una explicació del motiu pel qual els habitatges de protecció oficial en règim especial no han tengut el 100% dels objectius, no ho han de cercar que no ho hagi complert el Govern -que sí que ho ha fet, a través del IBAVI, i la promoció d'aquesta institució-, sinó que la que ha fallat ha estat la de les cooperatives i els ajuntaments.

Però hi ha altres raons. I no han d'amagar que, pot ser, aquesta que no tinguin prou demanda ens assenyali que els objectius traçats de 2.000, pot ser, varen ser exagerats. Però n'hi ha dues importants, i vostè les ha tocades una mica: la falta de terrenys gratuïts. Miri, a Palma se n'han pogut fer 148, a Eivissa 40, a Maó 23, a Ciutadella 21, a Alcúdia 20, a Es Mercadal 12, com he dit, a Deià, Muro, etc., però els solars no es cedeixen gratuïtament, són molt difícils d'obtenir. Aquesta és la dificultat, que els ajuntaments no cedeixen solars gratuïts. I tenguí en compte que el preu per metre quadrat per construir sols es pot abaratir per aquí, perquè abaratir en qualitat, no crec que vostè pugui sortir aquí i dir que, a aquests senyors que han de comprar a un preu més barat, la manera de donar-los és fent barata la construcció.

Ja acab, Sr. President. Jo trob, Sr. Antich, que vostè ho ha dit bé quan ha dit que havíem d'aprofitar tots els doblers, i que aquests s'han d'aprofitar per a rehabilitacions. Només li diré una cosa, a aquest respecte. El Govern d'aquesta Comunitat Autònoma, donades les dificultats de tramitar, i la burocràcia que vostè també ha assenyalat per la normativa de l'Estat per obtenir ajudes a la rehabilitació, ha fet la seva pròpia regulació, ha aplicat fons propis a aquesta i, pràcticament, totes les sol·licituds s'orienten ja a la normativa del Govern Balear, que és molt més fàcil, i que permet tramitar i obtenir, d'una manera molt més àgil, les ajudes per rehabilitar habitatges.

Crec, doncs, Sr. Antich, que la solució no és, i per això votarem que no, que el Govern tenguí més reunions amb els ajuntaments... Això es fa, la solució està que sigui capaç d'activar-se la iniciativa privada cap a aquells sectors en els quals hi ha una demanda real en aquesta Comunitat i, sobre-tot, que hi hagi una resposta positiva, molt més positiva que actualment, en la cessió de sòl. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet i Sintès. Pel torn de rèplica, el Sr. Antich té la paraula.

EL SR. ANTICH I OLIVER:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. En primer lloc, agrair als grups que han donat suport a la proposició no de llei, agrair-los el seu suport.

Sr. Pascual, jo crec que, efectivament, quant al segon punt, que el Govern fa coses, però està ben clar també que aquestes coses que es fan no basten, perquè els resultats són ben clars i hem pogut analitzar-los ben analitzats i no són positius per a aquesta Comunitat Autònoma.

Al primer punt, tant per la Sra. Vadell com per vostè mateix, el que proposam és que, realment, el Govern compleixi allò a què es va comprometre en el pla 1992-1995 d'habitatge, és a dir, que dins el 95 faci els 460 habitatges que ha de fer, més els 189 i pico que ha deixat de fer durant els altres anys. Perquè nosaltres creim que, realment, el tema

d'habitatges de protecció oficial en règim especial, són uns habitatges que, des de sempre, tots hem tengut ben clar, que els havia de fer el Govern i, per tant, no entenem aquest aspecte nou d'ara, de darrera hora, que sembla que és una cosa molt grossa que la iniciativa privada no hi vulgui entrar. Això, l'ex-conseller -jo ja ho he dit-, el Sr. Saiz, ho tenia ben clar, i així ho deia quan va explicar el conveni que dona forma a aquest pla d'habitatge a la nostra Comunitat Autònoma.

La dificultat per dur a terme aquesta qüestió, de la qual em parlava el Sr. Huguet, efectivament, la dificultat, en principi, no és meua, la dificultat és del Govern, de complir uns compromisos que va establir a un cert moment, uns compromisos que eren un conveni a dues parts, uns objectius que vénen ben definits en aquest conveni.

Està ben clar que és molt important el tema del promotor, però, com jo ja li deia, en el cas del règim especial, està ben clar que, des de sempre, des de l'inici, des de la firma del conveni, hem tengut ben clar que això corria a càrrec del IBAVI.

Vostè em posa l'exemple de Es Pont d'Inca. Efectivament, no serà que, en Es Pont d'Inca, els habitatges són en règim especial en compra-venda? Jo crec que sí, que són en compra-venda. Però és que jo ja ho he explicat a la meua intervenció. Per aquí també anam mal encaminats. Els habitatges en règim especial, en un gran percentatge, s'haurien de fer en lloguer, perquè és dins els paràmetres on hi ha la gran majoria de sol·licitants d'aquests habitatges. Nosaltres feim un 80% d'habitatges en règim especial dirigides a compra-venda, i un 20% dirigides a lloguer, quan els sol·licitants, segons els seus recursos econòmics, la proporció hauria de ser, exactament, al revés, totalment al revés.

Miri, jo no ho sé on se n'han anat els doblers en relació a les cooperatives. El que sí sé és on seran els doblers que aquesta Comunitat no haurà sabut gestionar en el tema d'habitatge. Se n'hauran anat, mitjançant ajustaments del conveni, a altres Comunitats Autònomes. Nosaltres que, resulta que el Govern central, sempre ens tracta, com vaig sentir l'altre dia que algú deia, com a colònies d'ultramar, resulta que una vegada que no ens hi tracta i ens envia doblers, descobreix que aquesta Comunitat Autònoma, que és la més avançada, la més preparada, la més llesta, no és capaç d'invertir tot el que l'Estat, en aquesta matèria, ens envia. I és quan, en aquest cas, feim mal bé la cançó que tan ben apresada tenen certs membres d'aquest Govern, aquella que parla de tan bé com ho feim nosaltres i malament que ens tracten els altres, aquella que ja tots sabem i que no importa repetir.

Per tant, nosaltres creim que el Govern, en aquest any que falta, aquest darrer any del conveni, s'hauria

d'espabilar i hauria de fer tot el possible perquè els objectius globals fossin els millors possible. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Antich. Intervencions en contrarèplica? Sí, Sr. Pascual, té la paraula.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sí, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Abans he dit que tenia un dubte respecte del punt primer, i tornant-lo a llegir, després d'escoltar el que ha dit el Sr. Antich, el que ha dit també el representant del Partit Popular, el punt primer diu que s'ha de prioritzar, com a objectiu fonamental, la construcció de 649 habitatges VPO en règim especial. Això és que diu el primer punt. Diu prioritzar i com a objectiu fonamental, que és complir el conveni. Des d'aquest punt de vista votarem que sí, sabent que, tal vegada, no es construiran, però que almenys s'intenti.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pascual. Més intervencions en contrarèplica. El Sr. Huguet i Sintès té la paraula.

EL SR. HUGUET I SINTÈS:

Gràcies, Sr. President. La dificultat per complir els compromisos, que no són compromisos, que són objectius -li he dit Sr. Antich- i demostrat amb dades com aquesta, que li afegiré, consultes en relació a l'habitatge a l'illa de Menorca durant tot l'any 1994: 1.817 sobre habitatges de preu taxat, 1.663 sobre rehabilitació, sobre protecció oficial 415 i, sobre IBAVI 95. Agradí o no agradí, la demanda social en relació a habitatge, està molt sobre-dimensionada al que és rehabilitació i habitatge de preu taxat que a les altres. Per tant, segurament, els objectius, en el moment que es varen posar, estan, d'alguna manera, distorsionats.

També li agradí o no li agradí, la mitja nacional de promoció d'habitatges de règim especial de les Comunitats Autònomes és el 7,8% en l'actuació. En aquesta Comunitat és del 80%. En aquesta Comunitat el Govern ha actuat per damunt, però molt per damunt del que és la mitja nacional en actuacions pròpies en el règim especial.

En tercer lloc, el tema de lloguers. Un 80%, li agradí o no li agradí, de la demanda d'habitatges, està orientada a la compra, en tots els sentits i, per tant, les actuacions que es fan, són a partir del coneixement de les dades de la demanda i no d'estadístiques o de percentatges sobre paper que, al final, resulten paper banyat.

Em queda una darrera referència, la dels doblers. Si vostè no sap on són els doblers de la cooperativa, jo li diré. Els doblers de les cooperatives... No els ho he de dir?

EL SR. PRESIDENT:

Prec silenci als diputats, per favor.

EL SR. HUGUET I SINTÈS:

Ell diu que no ho sap. No hi ha cap problema per dir-ho.

(Aldarull).

EL SR. PRESIDENT:

Prec silenci als diputats, per favor. Sr. Huguet, continuï i no faci el lloc.

EL SR. HUGUET I SINTÈS:

S'estimen més que no els ho digui? Com a mínim, li diré, doncs, on són els qui els gestionaven. A la presó. Moltes gràcies.

(Aldarull).

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Acabat el debat, passarem a la votació, i deman si es pot fer votació conjunta o hi ha petició de votació per separat. Es farà, doncs, votació conjunta.

Senyores i senyors diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor?

Senyores i senyors diputats que voten en contra?

Senyores i senyors diputats que s'abstenen?

26 vots a favor, 29 en contra, cap abstenció. En conseqüència queda rebutjada la proposició no de llei 753.

III.3) Proposició no de llei RGE núm. 850/95, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a incorporació del reciclatge al Pla director de residus sòlids urbans de Mallorca.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la proposició no de llei 850, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a incorporació del reciclatge al pla director de residus sòlids urbans de Mallorca. Té la paraula, pel grup proponent, el diputat Sr. Triay i Llopis.

Sr. Moll, per favor, pot donar lectura al text de la proposició no de llei, la part que es votarà?

EL SR. SECRETARI SEGON:

Sí, Sr. President.

"El Parlament de les Illes Balears considera necessària i urgent l'ampliació del pla director per a la gestió dels residus sòlids urbans de l'illa de Mallorca per tal d'incorporar el reciclatge com a tractament prioritari dels residus, d'acord amb els objectius establerts als criteris generals del pla adoptats per acord unànim de la Cambra el 23 de novembre de 1.989 i insta el Govern de la Comunitat a elaborar i aprovar l'esmentada ampliació en el més curt termini possible".

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Moll. Sr. Triay, té la paraula.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Voldria començar recordant què diuen els criteris aprovats per unanimitat d'aquest Parlament en relació al pla director sectorial de residus sòlids de les Illes Balears, quan estableix en els seus objectius que "l'aprofitament prioritari dels residus sòlids urbans, mitjançant el seu reciclatge, o la seva transformació és un dels objectius d'aquest pla director". També, quan es parla del marc competencial, es diu que "la gestió serà unitària i integrada per a cadascuna de les Illes, amb caràcter de servei públic obligatori insularitzat, que prestarà el Consell Insular respectiu".

Per tant, la voluntat d'aquest Parlament a l'any 89 -no ha estat modificada amb posterioritat, en cap moment-, és que, a cada illa, hi ha un sistema o una alternativa establerta per al tractament de residus, però sense oblidar que el reciclatge és un aprofitament prioritari d'aquests residus i que aquest sistema, tant el sistema que es proposa, com aquesta idea fonamental i prioritària del reciclatge, ha de ser objecte d'una gestió unitària a cadascuna de les Illes.

I aquest és el sentit d'aquesta proposició no de llei que avui veng aquí a defensar. Perquè el problema comença quan, en el pla que fa el Govern, per aplicar aquests criteris a l'illa de Mallorca, el pla director sectorial de residus de l'illa de Mallorca, aquesta idea central del reciclatge desapareix, no es tracta en absolut, i l'única menció que hi ha és que "es faran campanyes de conscienciació ciutadana per tal de fomentar la millor gestió domèstica dels residus, per aconseguir una eficàcia major en el tractament i fomentar la separació d'aquests per facilitar el reciclatge".

(El Sr. Vice-President primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Prec silenci, Srs. Diputats, per favor.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Per tant, de la idea central del reciclatge, com a aprofitament prioritari, es va passar, en el pla que va elaborar el Govern per a l'illa de Mallorca, a una simple qüestió marginal, de campanyes de conscienciació, sense cap imbricació dins el sistema de tractament dels residus a l'illa de Mallorca.

Nosaltres creim, i ho vull dir clarament, que el reciclatge és la millor forma d'aprofitament, i que la incineració ha de ser una fórmula complementària, controlada, per aprofitar el calor produït, però d'aquelles matèries, d'aquells residus que no puguin ser objecte d'aquest sistema de reciclatge i que, per tant, és preferible, en tot moment, el reciclatge a la incineració.

També voldria dir que aquesta és la posició, realment, de la Unió Europea, quan en el seu programa cinquè en matèria de medi ambient, l'any 92, i vigent, estableix que la política de tractament dels residus donarà prioritat a les accions per evitar residus i al reciclatge d'aquests. No obstant això, altres mètodes de tractament són necessaris i complementaris, en particular la incineració en recuperació d'energia, utilitzada d'acord amb les reglamentacions de protecció del medi ambient, ja que permet, per una part, la substitució de fons fòssils convencionals d'obtenció d'energia, i d'una altra, pal·liar els riscos dels efectes nocius dels abocaments controlats.

Per tant, plantejada a nivell general la qüestió, per dur endavant aquests objectius, és necessari ampliar el pla director de residus sòlids de Mallorca, el pla que va elaborar el Govern, i que està avui vigent, i que, per tant, al Govern li correspon la possibilitat, la potestat de modificar-lo o de revisar-lo mentre no faci una delegació d'aquesta facultat a favor del Consell Insular de Mallorca.

El pla de residus sòlids urbans de Mallorca s'ha de modificar per introduir el reciclatge com a sistema prioritari. I això és una modificació necessària, no es pot fer sense modificar el pla i, a més, és una modificació important, perquè no tan sols s'ha de generalitzar, homogeneïtzant o uniformitzant el sistema, la recollida selectiva, sinó que, a més, s'ha de preveure la classificació dels residus, dels residus de la bossa general, al marge d'aquells residus que ja hagin estat objecte d'una recollida selectiva. S'ha de tenir en compte que això s'ha de fer abans de la compactació dels residus a cadascuna de les estacions de transferències.

Per tant, és necessari preveure la modificació d'aquests projectes d'estacions de transferències, perquè aquestes estacions de transferències, aquestes àrees de transferències previstes en el pla, per a cadascuna de les comarques de Mallorca, han de ser també àrees d'estació de classificació. Perquè, a més, s'ha de preveure,

s'han de projectar, s'han de construir els punts de sortida i els tractaments o les manipulacions necessàries dels materials separats i, a més, perquè s'han de plantejar objectius, objectius temporalitzats, que això són els plans. Els plans són mitjans econòmics, objectius i calendari, objectius ambiciosos, com es plantegen altres Comunitats Autònomes, que poden ser del 30 o 40% de reciclatge en cinc o vuit anys de temps.

Els socialistes hem defensat, en el Consell Insular de Mallorca, tres reformes necessàries en el pla de residus sòlids i a la planta de Son Reus. Una primera reforma, la reducció de les emissions de dioxines fins als màxims permesos per la legislació més restrictiva, que avui per avui és l'alemanya, 0,1 nanogram per metre cúbic. Això ha estat aprovat en el Consell Insular de Mallorca, i se suposa que s'estan prenent les decisions per modificar les instal·lacions perquè això sigui possible i real.

En segon lloc, una segona reforma defensada ha estat la de crear una comissió oberta de participació i control del funcionament de la planta, en la qual hi participin no sols les institucions, sinó també els organismes científics i les entitats cíviques i ciutadanes. També ha estat aprovat pel Consell Insular de Mallorca i també estam esperant que es produirà, en breu termini, la modificació real del reglament, per establir exactament la composició i funcionament d'aquesta.

I la tercera reforma que hem proposat, ha estat l'ampliació de residus sòlids de Mallorca per situar el reciclatge com a sistema prioritari, gestionat a nivell insular, i això també ha estat aprovat per unanimitat del Consell de Mallorca.

Però aquest tercer punt, que és el que avui duim aquí, al Parlament, li duim perquè el Consell Insular de Mallorca pot fer suggerències al Govern, li pot fer peticions, recomanacions, però el Parlament és qui realment estableix decisions polítiques que vinculen el Govern i, per això, creim que és tan important que avui, aquí, es prengui aquesta decisió perquè el Govern es posi en marxa en aquesta línia.

Seria molt bo que, ja que tots els grups, tots els partits s'han manifestat a favor del reciclatge, s'aprovàs també avui aquesta proposició no de llei. I encara seria més bo que, no tan sols s'aprovàs, sinó que s'acomplís en la veritat.

Vull afegir que no creim que el reciclatge i la incineració siguin sistemes incompatibles, sinó que són sistemes complementaris, com ho demostra la pràctica generalitzada als països i ciutats on hi ha un esforç important de reciclatge.

Però també vull dir que no acceptam la incineració indiscriminada de tots els residus i sense condicions. Creim que és necessari un esforç real a favor del reciclatge i que, per tant, s'han d'introduir en els projectes en marxa, les reformes precises per tal de passar de les actuacions, sense cap dubte interessants, simbòliques i didàctiques, que s'estan fent en matèria de recollida selectiva, però, a la vegada, hem de reconèixer que són actuacions atomitzades i inconnexes,

s'han de substituir per una estructura general, per una gestió planificada i, per tant, hi ha d'haver una acció estesa a tota Mallorca per tal que es faci de la teoria, dels criteris, dels objectius a la realitat.

Aquesta és, Senyores i senyors diputats, el motiu d'aquesta proposició no de llei per a la qual els deman el vot favorable. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Sr. Triay. Altres grups que vulguin intervenir? Per part del Grup MIXT, té la paraula el Sr. Peralta.

EL SR. PERALTA I APARICIO:

Senyores i senyors diputats. Avui se'ns presenta aquí aquesta proposició no de llei, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, que crec que té la virtualitat, aquesta proposició, que no enceta un debat que ja fa molt temps que està encetat i duit a la pràctica amb una sèrie d'actuacions concretes, referit al tractament dels residus sòlids urbans, no sols de l'illa de Mallorca, sinó del conjunt de les illes. Tenim l'exemple recent de la inauguració de la planta de compostatge a l'illa de Menorca, que, excepte petits reajustaments que s'han de fer durant el seu període de prova, esperem que funcionarà perfectament, i que donarà la solució definitiva al problema dels fems, en el cas, com dic, de l'illa de Menorca.

En el cas de l'illa de Mallorca es va optar per un sistema diferent, el sistema d'incineració, que ha tenguut un sector important de la població en contra d'aquest sistema, però jo crec que ha estat contrari a aquest sistema fonamentalment, primer, perquè el sistema adoptat no ha estat prou ben explicat a la població, sobre quin seria i quins serien els seus resultats, i sobretot perquè no venia complementat per aquests criteris necessaris que avui es presenten aquí en forma de proposició no de llei, per part del Grup Parlamentari Socialista, en el sentit que, prèviament a la incineració, s'ha de produir una tasca de reciclatge.

El reaprofitament de tot allò que es reaprofitable dels residus sòlids urbans, crec, que, en els moments actuals, i a l'any que estam, és fonamental. Molts són els sistemes d'eliminació que s'empren a diferents estats europeus -alguns de nosaltres han tenguut ocasió de visitar instal·lacions a altres països, com és l'exemple d'Alemanya, o alguns altres exemples, però fonamentalment Alemanya, que és un dels països més avançats en aquestes tècniques- i, amb caràcter general, i complint les directrius europees, sempre, prèviament, es produeix aquesta feina o aquest procés de reciclatge, no sols, com ha dit el Sr. Triay, a cadascun dels habitatges, o a cadascun dels contenidors per a aquests residus urbans que es posen en els carrers, en els barris, etc., on hi ha una recollida selectiva dels diferents materials, fins i tot, he

de dir, molt més àmplia de la que s'està fent, actualment, aquí, a Mallorca, i de la que s'està fent a Menorca -jo crec que allà es va iniciar abans que a Mallorca-, on ha quedat un poc aturat, i crec que s'ha d'insistir en aquesta feina de recollida selectiva. Com molt bé deia el Sr. Triay, aquesta feina ha d'anar molt més enfora, i aquest reciclatge s'ha de fer prèviament al tractament en planta -sigui en planta de transferència o sigui en la planta transformadora en el cas de la incineració en energia, i en el cas del compost amb adobs per al camp.

Per tant és necessari, i crec que molt important, que s'incorpori el reciclatge com a un tractament previ de residus i, evidentment, amb un caràcter fonamentalment, prioritari.

En definitiva, tal com està presentada aquesta proposició no de llei, hauríem de dir que li hem de donar suport. No obstant això, hem de tenir en compte, crec, que qualsevol adaptació a un procés d'aquestes característiques, requereix prèviament, com s'ha dit aquí, que es prenguin una sèrie de mesures de tipus normatiu, que permetin que això es faci d'una forma generalitzada.

Per una altra banda, també supòs que deu ser necessari que es produeixi algun tipus d'adaptació de caràcter tècnic, o algun tipus d'adaptació de caràcter operatiu, respecte del que ja s'està fent actualment. Per això, pot ser que sigui necessari un període d'adaptació, un període més o manco curt, o un període més o manco llarg, d'adaptació perquè això es pugui fer i que, evidentment, es prenguin aquestes mesures normatives prèvies. Per tant, com que aquest és un tema que, fonamentalment, com està presentat, afecta, en aquest cas, l'illa de Mallorca, a mi m'agradaria escoltar prèviament quina és la postura de la resta de grups al respecte i, sobretot, d'aquells portaveus que supòs que parlaren d'aquest tema més concret de l'illa de Mallorca, sense que això no suposi que no haguem de votar aquesta proposició no de llei en sentit favorable, sinó simplement per tenir major coneixement de la situació actual, ja que, tal vegada, diputats que som d'altres illes, no tenim aquest coneixement tan a fons del que s'està produint, exactament, en el cas de l'illa de Mallorca.

Jo, abans d'acabar, només volia dir una cosa. Que si s'ha de produir aquesta modificació dels criteris generals del pla, que es va aprovar en el seu dia per part d'aquest Parlament, l'any 89, jo he de dir que s'hauria de tenir en compte no sols el tema del reciclatge, com un tema prioritari, sinó també les possibles alternatives que les noves tecnologies vagin introduint o implantant, alternatives al tractament que s'està fent o que està previst fer actualment. Perquè això és un tema que avança dia a dia, i crec que els criteris del pla hauria de ser suficientment amplis per permetre la incorporació de noves tecnologies que, per una banda, significassin un reaprofitament d'aquells materials que, fins i tot, amb les dades que tenim, alguns d'aquells, per poder-se emprar a l'Estat Espanyol, s'han d'importar de tercers països -cosa que sembla, absolutament, incomprensible en aquests moments, però, de fet s'està produint això. Jo, l'altre dia, llegia un article,

que s'importa, per exemple, paper per reciclar, és a dir, com a residu sòlid urbà, de tercers països, i que es duu a empreses espanyoles perquè emprin aquest paper, perquè resulta que aquí, com que no es fa aquesta labor prèvia del reciclatge amb caràcter general a tot l'Estat, manquen moltes tones d'aquest paper, perquè després es pugui reciclar. Crec que això és un tema important i un tema que s'ha de tenir en compte.

Per tant, a l'hora de modificar els criteris generals, s'ha de tenir en compte no sols el tema del reciclatge, sinó la incorporació d'aquestes noves tecnologies que, tal vegada, fins i tot, poden ajudar a pal·liar o a minvar els nivells de contaminació que, els acords que s'han produït fins ara, permeten, encara que sigui dins els paràmetres que marca la Comunitat Europea, però que tenguem prevista aquesta possibilitat, d'aquestes noves tecnologies. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Peralta. Altres grups? Pel PSM i EEM, té la paraula el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. L'any 1989, com ha dit el Sr. Triay, dia 23 de novembre, el Parlament de les Illes Balears va aprovar per unanimitat els criteris que havien d'inspirar el pla director de residus sòlids urbans. El pla director es va aprovar i posar a exposició pública l'estiu de l'any 1990, i aleshores ja el PSM Nacionalistes de Mallorca vàrem presentar al·legacions, perquè consideràvem que s'havien incomplert els criteris del Parlament, a l'apartat que fa referència a donar prioritat a la recollida selectiva i al reciclatge de residus.

Per tant, tornarem a centrar la qüestió després de la intervenció del Sr. Triay. No es tracta de modificar els criteris del Parlament, els criteris del Parlament són clars, i totalment vigents, sinó d'adequar el pla director de residus sòlids als criteris aprovats pel Parlament. Es tractaria de solucionar un error, un incompliment del pla director.

Evidentment, no entraré en les valoracions que ha fet el Sr. Triay sobre la bondat o no de la incineració, simplement faré una petita reflexió. Si, tal vegada, el pla director hagués observat i hagués respectat els criteris, donant prioritat a la recollida selectiva i al reciclatge, tal vegada, la polèmica que ha esclatat a l'illa de Mallorca no hauria estat tan virulenta, o, com a mínim, haguessin tengut més credibilitat les iniciatives que s'han pres de foment de la recollida selectiva i el reciclatge.

Dit això, creim vital recuperar, dins el pla director, el criteri bàsic de considerar com a primer objectiu, la recollida selectiva i el reciclatge. No només això, sinó que, a partir de la incorporació d'aquest criteri al pla,

creim que el Govern hauria de prendre unes iniciatives de cara a aconseguir uns objectius d'acord amb les directives europees. Aquests objectius serien, primer, promoure la minimització dels residus en origen, intentar disminuir el volum de residus, que, any a any augmenta; en segon lloc promoure la recollida selectiva; en tercer lloc cercar la valorització dels residus, mitjançant la seva transformació i reutilització, potenciant, a la vegada, la creació d'indústries de reciclatge i, finalment, incentivar, mitjançant campanyes, el consum de productes reciclats.

Això, a partir del debat sobre sí o no a la incineració, s'ha iniciat, i hem de dir que amb poquíssims mitjans i d'una manera descoordinada. Per una part, hi ha les iniciatives municipals, per l'altra banda, l'intent de coordinar-los a través del Consell Insular de Mallorca. També hi ha la feina feta des de fa uns anys, per EMAYA, l'empresa pública de l'ajuntament de Palma, i així i tot, a pesar dels poquíssims mitjans i de la descoordinació existent, veim que els resultats són positius. Creim que s'estan assolint uns resultats que superen les previsions més optimistes. Evidentment, crec que no els hem d'atribuir als recursos econòmics que s'hi destinen, sinó a la important consciència ciutadana que, afortunadament, ja existeix dins la població. Les petites iniciatives que s'han pres, simplement, la instal·lació de punts verds a barriades de Palma i ja gairebé a tots els municipis de Mallorca ha aconseguit una resposta popular molt positiva.

A la vegada, però, hi ha un altre element que s'hi ha afegit els darrers mesos, que és la distribució dels fons de cohesió. Sabem que els fons de cohesió estan destinats a finançar infraestructures de transport, bàsicament de xarxes transeuropees, i a destinar inversions en medi ambient. Aquest segon apartat sembla que és l'únic al qual es podrien acollir les Illes Balears de cara a fer inversions en aquest sentit, i és evident que una part d'aquests fons de cohesió en matèria de medi ambient es destinarien al tractament de residus, però els criteris del Ministeri ja han deixat ben clar que no es destinaran al finançament d'incineradores, sinó només a la part de control de les emissions de gas de les incineradores. En canvi, sí es podrien destinar a projectes de recollida selectiva i reciclatge. Aquest és un tema que varem discutir en el Consell Insular de Mallorca, per desgràcia estam molt malament de terminis, i no sabem si podrà entrar algun projecte dins l'any 1995. Però és una qüestió a tenir en compte que demostra per on aniran els corrents en el futur.

Parlava abans, però, dels bons resultats obtinguts, tot i els escassos recursos econòmics que s'hi han invertit. I jo només faria una reflexió en veu alta: quin serien els resultats de la recollida selectiva, transformació i reutilització dels residus urbans si en lloc d'invertir uns 60 o 70 milions anuals, com fa el Consell Insular de Mallorca -i, tal vegada, l'aportació que ve, bàsicament, del Ministeri d'Obres Públiques en forma de subvenció de contenidors-, què passaria si aquesta quantitat es multipliqués significativament i, amb un pla d'inversions extraordinari, en tres anys, s'invertissin 1.800 milions de pessetes, que són els recursos que l'Administració,

el Govern Balear destina a la subvenció de la incineració? S'imaginen els programes que podríem desenvolupar, amb 1.800 milions de pessetes, en tres anys? S'imaginen com es podria estendre la xarxa de recollida selectiva, les indústries que es podrien incentivar perquè s'instal·lassin, perquè es començàs la transformació, la valorització d'aquests recursos? Realment, és un tema que, simplement, deix al aire.

Finalment, encara voldria fer un cant a la necessitat d'impulsar el reciclatge. Perquè no només compleix una funció medi ambiental, la funció d'estalviar recursos naturals mitjançant la seva valorització, mitjançant la seva reutilització -només per això ja cal tenir-lo en compte-, sinó la important funció social que desenvolupa. El conveni que té el Consell Insular de Mallorca amb la Fundació Deixalles permet que anualment desenes de ciutadans que ja estaven al marge de les corrents del mercat de treball, que ja estaven fora de la societat, es reintegrin en el mercat de treball mitjançant aquesta feina que han trobat a la Fundació Deixalles.

Per tant, a l'hora de valorar els recursos econòmics destinats a la recollida selectiva i al reciclatge, no s'ha de fer només amb criteris economicistes, què ens costa el reciclatge, sinó que hem de valorar la importantíssima funció medi ambiental i, encara, la més important funció social. Per tant, votarem afirmativament aquesta iniciativa, molt positiva, del Grup Parlamentari Socialista, que, en definitiva, només proposa que el pla director aprovat l'any 1990, accepti una de les al·legacions que el nostre grup va proposar i que incorpori el criteri primer que mai no s'havia d'haver ignorat. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Per part del Grup PP-UM, té la paraula el Sr. Verger.

EL SR. VERGER I POCOVÍ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Tornam a ser a la discussió sobre aquest tema complex que ha estat el pla director, els criteris, l'eliminació dels fons domèstics produïts a cadascuna de les cases de cadascun dels nostres municipis. I lògicament, hem de plantejar, primer, l'anàlisi dels criteris generals, perquè ens hem de centrar, primer, dins un marc jurídic, per saber on anam. Els criteris generals diuen, el 2, diu aprofitament prioritari del RS mitjançant reciclatge i/o la seva transformació. Per tant, centre el tema, reciclatge i/o transformació, les dues eren vàlides,

Després, quan anam als criteris específics de l'illa de Mallorca, aquests són clars. El criteri número 12 proposa dues alternatives: l'alternativa a, un tractament a Son Reus, l'alternativa b, un tractament a Son Reus i la possibilitat de fer una planta de compost a un lloc on determini el pla. Quan anam al criteri número 14, diu

els tipus de tractament: incineració a un lloc i compostatge a l'altre. Això eren els criteris i el marc on es movien els criteris que varen ser aprovats per aquest Parlament. Torn a repetir, és importantíssim tenir això clar.

I quan passam al pla director, llavors, encara, està més clar. Ens agradi o no ens agradi, ens diu que el RSU generats a l'illa de Mallorca es tractaran a Son Reus, etc. Etc., tal com tots coneixem, a unes estacions de transferències, i acaba que la gestió del servei públic assumirà la realització de campanyes de conscienciació ciutadana, i aquí acaba aquesta història, ens agradi o no ens agradi, del que són els criteris i del que és el pla per a Mallorca de l'eliminació de residus sòlids urbans.

Se'ns presenta una proposició no de llei, a la qual, a nosaltres ens encantaria dir que sí. Li farem una proposta que no sé si acceptarà, alternativa a aquesta, perquè aquesta proposta, tal com ve, té els seus problemes i la seva problemàtica, que jo crec que, abans de poder-la dur a terme, és lògic i normal que tothom l'estudiï.

Però voldria fer també una sèrie d'observacions, perquè ha semblat que aquí, a Mallorca, no hem fet res. Carall! Jo, el que conec, d'aquest país nostre, és que Pamplona, que és l'avanzada en temes de reciclatge, ha aconseguit recuperar, reciclar, després de bastant de temps més que nosaltres, un 12%. Nosaltres, amb aquesta solució descoordinada, descentralitzada i no sé com, reciclam no, però feim una recollida selectiva de l'ordre ja del 7%. Efectivament, no crec que sigui tan dolent, si a la resta d'Espanya, llevant una petita Comunitat, Montejurra, on sí que estan molt més avançats, a la resta d'Espanya, a Pamplona, el 12%, després de molts anys de fer feina en aquest tema, després d'una actuació descoordinada ja estam a l'ordre del 7% de recollida selectiva. No devem anar tan malament.

A més, resulta que també, en certa manera, ens feliciten quan hi ha reunions a Madrid sobre aquest tema de recollida selectiva, sobre el que està passant i el que estam fent.

Però també m'agradaria dir alguna cosa més, perquè quedí clar. Mallorca, o el Consell Insular de Mallorca, ens vàrem incorporar en un programa europeu *Natuest* que ens ha permès conèixer un poc el que fan més enllà de les nostres fronteres. I a la ciutat escocesa de Dandi, on fa poc vàrem ser, i vàrem conèixer la seva problemàtica i com solucionaven el problema, ens varen acabar per dir: vagin alerta vostès, que amb la taxa de la incineració és com pagam el reciclatge i el compost. Almenys que ho sapiguem, que tinguem constància d'això.

A Limerick, que és una altra ciutat, irlandesa, també incorporada a aquest programa que enguany acaba, avançada en aquesta matèria, els seus tècnics, que varen ser a la reunió de Dandi, ens varen dir: podeu estar molt contents i molt satisfets, perquè les nostres autoritats ens dediquen un milió de pessetes al reciclatge.

Per tant, aquesta espècie, no vull dir d'obsessió, ni menyspreu tampoc, perquè aquí no s'ha tractat d'aquesta manera, però aquesta forma d'espessar la feina que s'ha fet, en el Consell i ajuntaments, jo crec que, el que s'ha dit aquí, no respon a la realitat. I crec que es va per un bon camí. Crec que el camí és correcte, és bo. Perquè tots estam d'acord que, segurament, és possible, que el pla director havia d'haver recollit això que feim i això que farem.

També vull dir una altra cosa: tampoc no ens hem d'enganyar en el sentit que la solució màgica és el reciclatge, perquè el reciclatge té uns límits. A partir de cert moment no es pot reciclar res més, i això no som jo qui ho diu, són les experiències de mil llocs que hem visitat. En conseqüència, jo crec que és bo, i serà bo que fèssim tot el possible per reciclar tot allò que es pugui reciclar, no la recollida selectiva, que es pugui reciclar i que es pugui tornar a incorporar al consum, perquè recollida selectiva n'hem vista molta.

(...) va ser una ciutat que, també, certs diputats de Mallorca vàrem visitar. I, amb sorpresa, sorpresa no, amb sospita, vàrem trobar que, part del material reciclat, ens l'enviaven a Espanya o allà on fos perquè el fèssim desaparèixer.

En conseqüència, jo crec que hem de ser realistes, gastar tot el que faci falta per reciclar allò que es pugui incorporar, una vegada més, al consum, incorporar noves tecnologies si és possible -que n'hi pot haver i, per ventura, d'aquí a tres anys, o a dos o a cinc, el tractament serà bastant diferent i es podrà millorar, tot això s'ha de tenir en compte-, però tampoc fora perdre de vista que no ens hem d'enganyar i, que si es pot reciclar el 10%, aquesta ha de ser la nostra meta. No cercar aconseguir un 20 o un 30%, per després acabar a un abocador -difícilment, des de Mallorca ho podrem enviar a un tercer país, per despistar, com feien els alemanys fins ara, perquè ho han fet, ho hem tocat amb les mans, quan els dèiem què fan vostès d'aquests plàstics, que estaven molt ben ordenats, per colors i per tamanys, què en fan, ens deien no ho sabem, ens deien que ho despistaven. Però és cert i segur que no es reciclaven, que s'enviaven a un altre lloc. I altres taxes, com he dit, havien de pagar, la d'incineració, per ventura, aquest possible camuflament d'una solució que era molt maca per a tots.

En conseqüència, em permetin que els digui que estam d'acord de fer tots els esforços financers necessaris, perquè si a Mallorca podem reciclar el 20%, encantat, però el 20% de veritat, torn a repetir, d'allò que després pugui tornar a ser utilitzat. Aconseguir un 30 o un 40% i que el 50% d'aquest reciclatge l'haguem de tirar, a nosaltres o, almenys a mi, no m'hi trobaran.

No obstant això, aquesta proposició no de llei -i ara ja anam a la proposició no de llei-, comprendran vostès

que té temes que són, en aquests moments, un poc difícil d'acceptar. No vull dir que no s'hagin d'estudiar, però això suposa una modificació del pla director, amb una concessió administrativa que hi ha hagut. En conseqüència, hi ha tots uns temes que avui se m'escapen a mi, i al nostre grup, per poder dir que sí a aquesta proposta.

Per tant, jo els faré una proposta, que difícilment, pel que han expressat aquí, tindrà possibilitat de ser acceptada, però almenys els la voldríem manifestar, perquè vostès l'estudiïn, perquè crec que hem d'aconseguir no fer una batalla d'aquest tema, perquè ha semblat que hi ha uns defensors de la incineració i uns defensors del reciclatge. El Sr. Triay ha dit molt bé que no són incompatibles el reciclatge i la incineració, i que en aquesta mateixa tribuna, es va dir que allà on es recicla més és, precisament, allà on hi ha incineració. No tornarem a repetir els exemples d'Alemanya ni els exemples dels Estats Units o d'allà on sigui, però això és una veritat, això són els estudis que estan comprovats perquè són aquí, són al mercat.

Jo crec que seria més correcte un text alternatiu, que propòs a aquesta Cambra, per si es vol acceptar, que digui: "El Parlament de les Illes Balears considera necessari la incorporació del reciclatge dins el tractament de residus sòlids urbans. Per això, el Govern de la Comunitat Autònoma estudiarà els mecanismes que facin possible la incorporació esmentada en el termini més curt possible".

Per què dic això? I no creguin que això vol ser una sortida per endavant. No. Perquè crec que és bo, per a Mallorca, per als ciutadans, per a la informació que volem donar, no fer més una política d'enfrontament entre grups polítics, uns que volen el reciclatge i altres que volen la incineració. El nostre grup vol el reciclatge en la mesura que sigui possible. I això qui ho diu? Ho diu el mercat. Miri, es podran implantar moltes empreses, es podran implantar les empreses els productes de les quals, després, es puguin incorporar al mercat, perquè supòs que no es tracta d'implantar i donar subvencions a empreses els productes de les quals no es puguin consumir, perquè sinó, aquests països més avançats que nosaltres ho farien, i no ho fan. Hem vist plantes de tria, n'hem vistes. Hi ha diputats de Mallorca que n'han vist. Però gran part d'aquella tria que es fa dins aquelles plantes, després no s'empra per a res. Després, he dit, acaba enviant-se a un tercer país, o a una incineradora, o a un abocador.

En conseqüència, jo faig aquesta proposta de text alternatiu, perquè el Govern ho estudiï seriosament, el Consell també i els ajuntaments també. Ha de ser una matèria compartida. Perquè torn a recordar aquí que si un ajuntament vol fer el 100% de recollida selectiva, ho pot fer. Si no vol deixar zero quilograms a Son Reus, ho pot fer. A Son Reus just es tractarà allò que l'ajuntament no sap què ha de fer. I em diran: però és que un ajuntament no té capacitat econòmica per dur-ho endavant. Hi estic d'acord.

Però sí que ho pot fer. I no oblidem una cosa que he dit: estam parlant d'una cosa molt espectacular, una cosa que tots

voldríem, però això té un cost i s'ha de valorar. La recollida selectiva és cara. No diguem que no és cara perquè ens mentiríem a nosaltres mateixos.

En conseqüència, dins aquest esperit positiu, que tanmateix s'haurà de fer, perquè el Consell Insular de Mallorca ha estat el primer que ha hagut de posar en marxa aquests convenis amb els ajuntaments, amb Dei-xalles, i que s'haurà de fer d'una forma diferent, no d'aquesta forma provisional que ho hem fet enguany, començant a treballar en aquesta matèria. Haurem de fer una cosa més integrada, més global. Em preocupa, crec que no podem votar que sí a aquesta proposició no de llei, encara que l'esperit sigui, precisament, aquest, i d'aquí la proposta de text alternatiu, que deix a la Mesa, perquè el prengui en consideració, fent un anàlisi realista del que puguem dur a terme en aquesta matèria, sabent que no tot és reciclable, ni molt manco, que una cosa complementa l'altra.

Per una altra part, torn a repetir, no s'han incomplert els criteris que es varen aprovar en aquesta Cambra, no és veritat, no s'han incomplert en absolut. El pla director diu una altra cosa. Que, per ventura, havia d'haver fet menció al reciclatge, per ventura sí, però no ho va dir. En conseqüència, jo crec que aquest tema, tracta amb seriositat, fora d'un enfrontament polític que no ens conduirà a res, sinó tractat amb realisme, pot tenir una solució, i aquesta és la proposta que jo vull fer, presentant aquest text alternatiu, que jo crec que és més realista, que s'ha d'enfrontar, i que, tant si s'aprova com si no s'aprova aquesta proposició no de llei, ho haurem de dur a terme.

La veritat és que és un tema, aquest, que es presta, no vull dir a la demagògia, perquè no és aquest el tema, sinó a la preocupació de molts de ciutadans, ja que, per moltes explicacions que es donin, sempre se'n poden donar més i qualche vegada diuen que no s'ha explicat bé el programa, el pla director. S'ha explicat, per activa i per passiva, a tots els costats, a tots els llocs on s'ha dit i, lògicament, en un tema d'aquests, sempre hi ha propostes alternatives i opinions enfrontades.

Per tant, jo crec que, avui, nosaltres no podem votar, no perquè no vulguem, no podem votar a favor d'aquesta proposició no de llei, presentam un text alternatiu perquè es consideri, i vull dir aquí, en aquesta Cambra, que, passi el que passi, en el cas que, així com esperam, a les properes eleccions autonòmiques, nosaltres les guanyem, durem a terme el reciclatge de tot allò que sigui possible, de tot allò que sigui factible i de tot allò que sigui realista en aquesta matèria. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Verger. Pel torn de rèplica, té la paraula el Sr. Triay.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. És aquest un tema que només interessa a l'illa de Mallorca? De fet, així és, però, de fet, a qui interessa és a les relacions del Parlament amb el Govern, ja que el Govern és l'únic, mentre no es faci delegació al Consell de Mallorca -crec que està perfectament capacitat, si se li fa aquesta delegació, per dur endavant la modificació i la reforma d'aquest pla de residus sòlids-, però, mentre això no es faci, l'únic que pot fer aquesta modificació, o aquesta adaptació, és el Govern, i el Govern respon davant aquest Parlament.

Està clar que no proposam -ja ho ha dit el Sr. Sampol- cap modificació dels criteris, sinó que -ho diu molt clar la proposta- modificar o ampliar d'acord amb els criteris aprovats.

És cert també, Sr. Sampol, que part de la contestació que hi ha hagut en relació a la incineració prové, precisament, d'haver plantejat la incineració com a sistema exclusiu i exclouent, com a sistema únic i no com a sistema complementari, encara que no principal. I per no haver plantejat, per tant, des del primer moment, la qüestió del reciclatge com a aspecte ideològicament prioritari, encara que necessiti temps per ser fonamental dins el sistema de tractament. Però Déu ens guard on ja està fet, i, per tant, som a temps a fer les reformes necessàries perquè aquesta idea, aquest principi d'ininerar només allò que no pugui ser reciclat, que no pugui ser reutilitzat, valorat energèticament, com diuen els (...) de l'àrea medi ambiental, només allò que sigui rebuig d'una classificació per un reciclatge previ.

Està clar que la qüestió del reciclatge va passar de ser un objectiu a una campanya de conscienciació. Va passar de, efectivament, ser una qüestió que no estava plenament introduïda dins el sistema de tractament, però que estava en el frontispici dels criteris aprovats per aquest Parlament, a ser una *maria*, una cosa totalment complementària, una cosa completament residual.

També hem de reconèixer que és el que es fa des del Consell de Mallorca. No té cap sentit, ni és l'objecte de venir avui aquí, infravalorar el que es fa i l'èxit que té, i la participació ciutadana i els esforços que fan els ciutadans per anar a cercar un contenidor de vidre o de paper per abocar les seves deixalles per separat.

Però reciclar no és, tan sols, vidre i paper, i tampoc el sistema actual atomitzat, encara que summament didàctic, i summament simbòlic no és pot generalitzar per quotes importants de reciclatge.

En aquests dies se sap que Catalunya ha presentat un pla de residus sòlids, que per a l'any 2000 es proposa reciclar el 43%, en pes. Jo ja sé que això és un objectiu summament ambiciós, fins i tot per als catalans, i que difícilment el compliran. Però vol dir això que nosaltres hem de prescindir, de renunciar, a uns objectius de reciclatge importants per a les

Illes Balears encara que estiguin adaptats a la nostra realitat geogràfica? Tenguem en compte que reciclar no és recollir separatament, són coses distintes. Això que diu el Sr. Verger, que es pot recollir separatament i anar a un abocador, això no és reciclar. Això és el fracàs de la política de reciclatge, perquè reciclar és reutilitzar, reintroduir en el mercat, reintroduir, com a matèria prima, allò que era un residu sense possibilitat d'aprofitament. La recollida selectiva no és més que una passa, no és més que un escaló dins el procés. Fins i tot es poden plantejar sistemes de reciclatge sense recollida selectiva, encara que resultin més incòmodes i més costosos.

Jo voldria recordar què va aprovar el Consell Insular de Mallorca per unanimitat. El Consell de Mallorca considera necessària, i així ho transmet al Govern Balear, l'ampliació del pla director per a la gestió de residus sòlids urbans de l'illa de Mallorca, en el sentit que s'estableixi, a l'esmentat pla, el reciclatge com a sistema prioritari de tractament de residus sòlids urbans i, al mateix temps, s'estableixi també la creació d'una estructura supramunicipal per tal de fomentar i gestionar aquest sistema de tractament.

Vull dir que aquesta és la nostra posició. Nosaltres no volem cap enfrontament, res més enfora avui que fer aquí demagògia en aquest tema. Precisament, crec que la nostra posició és, més bé, la contrària, però el que vull dir, també clarament i nítidament, és quina és la nostra posició, i, per tant, vull explicar quines són les condicions dels socialistes per donar suport a un projecte controvertit i que, nosaltres creim, requereix profundes reformes. Per tant, nosaltres respectam democràticament les posicions contràries i, fins i tot, les posicions contradictòries, perquè si fa cinc mesos vàrem dir una cosa unànimement en el Consell Insular de Mallorca, és difícil comprendre com avui se ve aquí i se'n diu una altra.

Però, coneguin vostès quines són les nostres condicions, quina és la nostra alternativa, i que aquesta alternativa passa per la revisió del pla director sectorial dels residus sòlids de Mallorca per establir i fixar l'organització i la gestió dels reciclatge, i també els voldria dir que condicionam la iniciació del funcionament de la planta d'incineració al compliment de les tres reformes de les quals he parlat: reducció de l'emissió de dioxines, control participatiu i cívic del funcionament de la planta, i revisió del pla per posar el reciclatge en el lloc central que nosaltres creim que li correspon.

Senyores i senyors diputats, creim que és el moment d'acabar amb les accions puntuals, i acabar amb el pur nominalisme, i passar a l'acció, primer, modificar el pla i, segon, modificar l'execució. Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Triay. Intervencions en contrarèplica? Sí, Sr. Sampol, té la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Verger, em sembla que, amb la nostra intervenció no hem menyspreat cap esforç. És a dir, haguéssim anat més enfora, però crec que he deixat ben clar que els resultats havien sorprès l'empresa. Realment ningú no es pensava que, amb els recursos econòmics invertits, i amb la poca experiència que hi havia, avui en dia ens trobéssim amb la gran col·laboració ciutadana que hi ha hagut. I em sembla que he reconegut això per activa i per passiva. Però que, evidentment, som molt més ambiciosos i això ens permetrà que ho siguem.

Com no ens hem de conformar amb el que fan a Europa? No ens hem de conformar amb el que fan a Europa. Si allà fan a un 20 o un 25, hem d'anar més enllà, però si només...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Sampol, per favor, la rèplica, és a dir, vostè està fent ús del torn de contrarèplica. I la rèplica és al Sr. Triay.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Però és que hi ha hagut un petit problema, i és que el Sr. Verger, més que al Sr. Triay, ha replicat al Sr. Sampol.

EL SR. PRESIDENT:

Jo no hi era present, i el vicepresident primer, que presidia en aquell moment, em diu que no és així.

EL SR. SAMPOL I MAS:

No tornaré a citar el Sr. Verger. Sr. Verger, li deman disculpes, perquè després no em podrà replicar a mi.

Jo crec que, Sr. Triay, no ens hem de conformar amb el que es fa a Europa, perquè a Europa no viuen del medi ambient en el grau de dependència que tenim nosaltres del medi ambient. Per exemple, les fàbriques, les xemeneies, que són tolerables en el continent, en el cor d'Europa, a Alemanya, no vull pensar què passaria si les tenguéssim aquí. Per tant, aquí la visió medi ambientalista ha de presidir totes les actuacions.

I, evidentment, jo estic d'acord amb el que s'ha afirmat aquí, s'ha de reciclar el que es pot consumir, però és que estam molt enfora de reciclar el que s'està demandant, perquè les empreses es barallen pels productes que estam reciclant en aquests moments. Ens prenen l'oli de dins els contenidors. Les empreses de paper a mi em criden, com a President de la Comissió de Reciclatge -evidentment, jo no tenc una funció executiva, però em veuen en els diaris-, les em-

preses de paper es barallen pel paper, avui en dia. Tal vegada, això, algun dia, estarà saturat. És possible. Però aquesta situació es dóna sense haver fet cap campanya intensa que fomenti la recollida selectiva i, sobretot, que fomenti el consum. I és un tema del qual parlàvem l'altra dia, a la Comissió del Reciclatge, a una reunió que vàrem tenir amb el sector del comerç, on hi ha un altre problema. Això sense normativa que obligui a consumir productes reciclats. Tot el comerç està disposat a introduir les bosses reciclades, el paper reciclat, i introduir el reciclatge en tota la qüestió dels embalatges, però es troben amb una dificultat: que avui, efectivament, aquests productes encara són més cars que els normals, i demanden una normativa que obligui tot el sector, perquè sinó els qui no s'acollissin a aquest sistema farien una competència deslleial, podrien vendre els seus productes amb més competència.

Vull dir amb això que hi ha molt per fer, i les expectatives són molt importants.

El que jo no he entès molt bé és la incompatibilitat que hi pot haver en la concessió administrativa de la incineració, i que el pla de residus s'ampliï amb la incorporació del reciclatge. És un tema que no he aclarit, com tampoc no entenc les constants al·lusions que la recollida selectiva és cara, que és un sistema car. Jo, simplement, ara he fet quatre números. Cremar 30.000 tones de residus, posem a 4.000 pessetes la tona, són 120 milions de pessetes. A l'any 95, possiblement, es recolliran selectivament a Mallorca més de 30.000 tones i no es gastaran 120 milions de pessetes. I no compto el que pagaran les empreses pel paper, pel vidre, és a dir, regalant els productes que recollim selectivament a les empreses de reciclatge.

He parlat abans que no haviem de valorar només els criteris econòmics, sinó la funció medi ambiental i la funció social. Aquests homes que fan feina a Deixalles, aquestes persones que estan a Deixalles, i que cada any surten rehabilitades de Deixalles i troben una feina dins la societat, això no té preu?

Per tant, jo crec que avui, i sense al·ludir a ningú, hem evitat, crec que hem evitat, l'enfrontament. Crec que dins el tema de recollida selectiva i reciclatge, jo faig tots els esforços que puc per fer acostaments, crec que hem d'intentar avançar per aquest camí, i la veritat és que jo esperava que, avui, el Partit Popular donàs suport a aquesta iniciativa com li donarem nosaltres. Però, si no pot ser, una altra vegada serà. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Sr. Verger, el seu torn de contrarèplica.

EL SR. VERGER I POCOVÍ:

Gràcies, Sr. President. No importa allargar massa la discussió, no la discussió sinó els comentaris que puguem fer, que tots hem repetit per activa i per passiva, aquí i en el Consell.

La proposta, Sr. Triay, d'avui no és la mateixa que la del Consell Insular. Vostè l'ha llegida, i jo també. Aquí, vostè demana que canviem el pla director, i jo deman que s'estudiï la possibilitat d'estudiar el pla director. No és exactament el mateix, perquè nosaltres també volem introduir, com a prioritària, la recollida selectiva, però que, almenys s'estudiï el que això suposa. Carall! és que hi ha hagut bastants actuacions al llarg d'aquests darrers anys per saber que no es pot, tranquil·lament, fer una proposició no de llei i dir el diu vostè. Es pot dir, però difícilment, o no crec que sigui prudent aprovar això. Això no vol dir que no hagi de ser l'objectiu -mantenc que, per a nosaltres, ho és-, i per això feia aquest text alternatiu que, bé, si no hi té cabuda, no passa res. Torn a repetir que, per part nostra, amb aquesta proposició no de llei, que votarem en contra, sí que durem a terme la recollida selectiva, estudiarem, amb el Govern, la possibilitat d'introduir-la, les repercussions que pot tenir, i nosaltres també volem que sigui part del pla director però, abans, ens agradaria que el Govern l'estudiàs, l'analitzàs, la discutís, i sabríem el que això suposa.

Però no es preocupin, que tant l'acció social que pugui fer Deixalles, com no Deixalles, a nosaltres també ens preocupa molt. Estam molt contents d'haver convengut amb Deixalles la recollida selectiva, molt. Ha servit, com ha dit el Sr. Sampol, per fer totes unes actuacions i reincorporar persones al món de la feina. Bé, continuarem fent tot això. Però crec que, avui, el plantejament jurídic d'aquesta proposició no de llei, no és recomanable, i sí serà recomanable, perquè així ho farem, la possibilitat d'incorporar la recollida selectiva al pla director, d'acord amb el que això pot suposar a l'hora de la situació o la tramitació actual d'aquest expedient, i el que pot suposar tant de cost com no de cost per a la Comunitat Autònoma. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Verger. Acabat el debat, passarem a la votació, i entenc que es vota la proposició no de llei tal com ve redactada. No s'ha admès la proposta de transacció.

Senyores i senyors diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que voten en contra?

Senyores i senyors diputats que s'abstenen?

22 vots a favor, 28 en contra, 2 abstencions. En conseqüència, queda rebutjada la proposició no de llei 150, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a incorporació del

reciclatge al pla director de residus sòlids urbans de Mallorca.

III.4) Proposició no de llei RGE núm. 872/95, presentada pel Grup Parlamentari PP-UM, relativa a declaració dels molins de vent fariners com a béns d'interès culturals.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sr. Jaén.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Gracias, Sr. Presidente. Para anunciarle que el siguiente punto queda retirado.

EL SR. PRESIDENT:

Queda retirada, doncs, la proposició no de llei 872/95, del Grup PP-UM, relativa a declaració de molins de vent fariners com a béns d'interès cultural.

Esgotat l'ordre del dia, conclou la sessió. Gràcies a tots.